

MERSİN ÜNİVERSİTESİ KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
YAYINLARI
MERSIN UNIVERSITY PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF
CILICIAN ARCHAEOLOGY

OLBA XXVIII

(Ayrıbasım / Offprint)

KAAM YAYINLARI

OLBA

XXVIII

© 2020 Mersin Üniversitesi/Türkiye

ISSN 1301 7667

Yayıncı Sertifika No: 18698

OLBA dergisi;

ARTS & HUMANITIES CITATION INDEX, EBSCO, PROQUEST

ve

TÜBİTAK-ULAKBİM Sosyal Bilimler Veri Tabanlarında taranmaktadır.

Alman Arkeoloji Enstitüsü'nün (DAI) Kısaltmalar Dizini'nde 'OLBA' şeklinde yer almaktadır.

OLBA dergisi hakemlidir. Makalelerdeki görüş, düşünce ve bilimsel değerlendirmelerin yasal sorumluluğu yazarlara aittir.

The articles are evaluated by referees. The legal responsibility of the ideas, opinions and scientific evaluations are carried by the author.

OLBA dergisi, Mayıs ayında olmak üzere, yılda bir kez basılmaktadır.

Published each year in May.

KAAM'ın izni olmadan OLBA'nın hiçbir bölümü kopya edilemez.

Alıntı yapılması durumunda dipnot ile referans gösterilmelidir.

It is not allowed to copy any section of OLBA without the permit of the Mersin University

(Research Center for Cilician Archaeology / Journal OLBA)

OLBA dergisinde makalesi yayımlanan her yazar, makalesinin baskı olarak ve elektronik ortamda yayımlanmasını kabul etmiş ve telif haklarını OLBA dergisine devretmiş sayılır.

Each author whose article is published in OLBA shall be considered to have accepted the article to be published

in print version and electronically and thus have transferred the copyrights to the Mersin University

(Research Center for Cilician Archaeology / Journal OLBA)

OLBA'ya gönderilen makaleler aşağıdaki web adresinde ve bu cildin giriş sayfalarında belirtilen formatlara uygun olduğu takdirde basılacaktır.

Articles should be written according to the formats mentioned in the following web address.

Redaktion: Doç. Dr. Deniz Kaplan

OLBA'nın yeni sayılarında yayınlanması istenen makaleler için yazışma adresi:

Correspondance addresses for sending articles to following volumes of OLBA:

Prof. Dr. Serra Durugönül

Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü

Çiftlikköy Kampüsü, 33342 Mersin - TURKEY

Diğer İletişim Adresleri

Other Correspondance Addresses

Tel: +90 324 361 00 01 • 14730 / 14734

Fax: +90 324 361 00 46

web mail: www.kaam.mersin.edu.tr

www.olba.mersin.edu.tr

e-mail: sdurugonul@gmail.com

Baskı / Printed by

Sonsöz Gazetecilik, Matbaacılık, Rek. İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti.

İvedik Mah. Matbaacılar Sit. 1341. Cad. No: 56-58 İvedik OSB - Yenimahalle / ANKARA

Tel: +90 312 394 57 71 Fax: +90 312 394 57 74 • Sertifika No: 18698

Grafik / Graphic

Digilife Dijital Basım Yay. Tan. ve Org. Hiz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Güvenevler Mah. 1937 Sk. No.33 Yenişehir / MERSİN

Tel: +90 324 231 14 16 • www.digilifemersin.com

MERSİN ÜNİVERSİTESİ KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
(KAAM) YAYINLARI-XXVII

MERSIN UNIVERSITY PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF
CILICIAN ARCHAEOLOGY (KAAM)-XXVIII

Editörler

Serra DURUGÖNÜL
Murat DURUKAN
Gunnar BRANDS
Deniz KAPLAN

OLBA Bilim Kurulu

Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN (İstanbul Üniversitesi)
Prof. Dr. Fikri KULAKOĞLU (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Serra DURUGÖNÜL (Mersin Üniversitesi)
Prof. Dr. Marion MEYER (Viyana Üniversitesi)
Prof. Dr. Susan ROTROFF (Washington Üniversitesi)
Prof. Dr. Kutalmış GÖRKAY (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. İ. Hakan MERT (Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Eda AKYÜREK-ŞAHİN (Akdeniz Üniversitesi)
Prof. Dr. Yelda OLCAY-UÇKAN (Anadolu Üniversitesi)

MERSİN

2020

İçindekiler / Contents

A. Tuba Ökse Yukarı Dicle Havzası – Ambar Çayı Vadisi Yerleşim Tarihi (<i>Upper Tigris Region - Settlement History of the Ambar Çay Valley</i>)	1
Hamza Ekmen – F. Gülden Ekmen – Ali Güney İnönü Cave: New Results of the Early Iron Age Culture in the Western Black Sea Region (<i>İnönü Mağarası: Batı Karadeniz Bölgesi Erken Demir Çağı Kültürüne İlişkin Yeni Sonuçlar</i>)	35
Deniz Kaplan – Serra Durugönül Head of a Kouros from the Hinterland of Tarsus Belonging to the Period of the Syennesis Dynasty (<i>Tarsus Hinterland'ından Syennesis Hanedanlığı Dönemi'ne Ait Bir Kouros Başı</i>).....	57
Elçin Doğan Gürbüzler Terracotta Figurines from the Temple of Aphrodite at Aphrodisias (<i>Aphrodisias Aphrodite Tapınağı'ndan Ele Geçen Pişmiş Toprak Figürinler</i>)	69
Ahmet Mörel A Young Dionysos-Satyr Group from Akkale (Rough Cilicia) (<i>Akkale'den (Dağlık Kilikia) Bir Genç Dionysos-Satyr Grubu</i>)	99
Ulus Tepebaş Tarsus Hinterlandı'ndan Büstlü Bir Lahit (<i>A Sarcophagus with Busts from the Hinterland of Tarsus</i>)	115
Zeliha Gider-Büyüközer Knidos Dorik Stoa (Sostratos?): Stilistik Değerlendirme (<i>Knidos Doric Stoa (Sostratos?): Stylistic Evaluation</i>)	131
Aytekin Büyüközer Knidos Kent Surları: Kap Krio Savunma Sistemi ve 56 Numaralı Kule (?) (<i>The Fortification of Knidos: Defence System of Cape Crio and Tower 56 (?)</i>) .	165
Erdoğan Aslan – Uğurcan Orhan – L. Ufuk Erdoğan Aslanlı Burun ve Kap Krio Sualtı Araştırmaları (<i>Underwater Researches of Cape Aslan and Cape Crio</i>)	207

Gökhan Coşkun – Erkan Alkaç Seyitömer Höyük’de Ele Geçen Mühürlü Amphora Kulpları (<i>Stamped Amphora Handles from Seyitömer Höyük</i>)	243
Rahşan Tamsü-Polat – Nurten Kanbur Yeni Araştırmalar Işığında Midas Kale Phryg Seramikleri (<i>Phrygian Potteries of the Midas Fortress in the Light of New Researches</i>)	263
Hatice Körsulu Sinabiç’tan (Dalisandos?) Hellenistik ve Roma Dönemi Seramikleri (<i>Hellenistic and Roman Period Pottery from Sinabiç (Dalisandos?)</i>)	295
Handegül Canlı Philadelphia’dan (Isauria) Nadir Bir Buluntu: Silindirik Asma Kilit (<i>A Rare Find from Philadelphia (Isauria): Cylindrical Padlock</i>).....	339
Jon C. Cubas Diaz Korasion: Eine unsichtbar gewordene kilikische Kleinstadt (<i>Korasion: Görünmez Hale Gelen Bir Kilikia Kasabası</i>)	351
Ertekin Doksantalı Knidos ‘Liman Caddesi’ Geç Antik Dönem Atölye/Dükkan ve Buluntuları (<i>Late Antiquity Workshop/Shop and Findings from Knidos’ “Harbor Street”</i>)	377
Ülkü Kara A Group of One-Handled “Sardis Type” Amphorae from the Excavations at Küçükçekmece Lake Basin (Bathonea ?) (<i>Küçükçekmece Göl Havzası Arkeolojik Kazıları’ndan (Bathonea ?) “Sardis Tip” Olduğu Düşünülen Bir Grup Tek Kulplu Amphora</i>)	421
Şener Yıldırım Side Müzesi’nden Champlévé Tekniğinde Bezenmiş Erken Bizans Dönemi Levhaları (<i>Early Byzantine Plates Decorated with Champlévé Technique in the Side Museum</i>)	439
Güray Ünver A New Honorary Inscription From Knidos (<i>Knidos’tan Yeni Bir Onurlandırma Yazıtı</i>).....	463
Ahmet Tolga Tek Antik ve Orta Çağ Kaynaklarında, Yazıtlarda ve Sikke Basımları ile Podalia (<i>Podalia in Ancient and Medieval Sources, Inscriptions and its Coinage</i>).....	477

MERSİN ÜNİVERSİTESİ
KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
BİLİMSEL SÜRELİ YAYINI 'OLBA'

Amaç

Olba süreli yayını; Küçükasya, Akdeniz bölgesi ve Ortadoğu'ya ilişkin orijinal sonuçlar içeren Arkeolojik çalışmalarda sadece belli bir alan veya bölge ile sınırlı kalmaksızın 'Eski Çağ Bilimleri'ni birbirinden ayırmadan ve bir bütün olarak benimseyerek bilim dünyasına değerli çalışmaları sunmayı amaçlamaktadır.

Kapsam

Olba süreli yayını Mayıs ayında olmak üzere yılda bir kez basılır. Yayınlanması istenilen makalelerin en geç her yıl Kasım ayı sonunda gönderilmiş olması gerekmektedir.

1998 yılından bu yana basılan Olba; Küçükasya, Akdeniz bölgesi ve Ortadoğu'ya ilişkin orijinal sonuçlar içeren Prehistorya, Protohistorya, Klasik Arkeoloji, Klasik Filoloji (ile Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri), Eskiçağ Tarihi, Nüvizmatik ve Erken Hıristiyanlık Arkeolojisi alanlarında yazılmış makaleleri kapsamaktadır.

Yayın İlkeleri

1. a- Makaleler, Word ortamında yazılmış olmalıdır.
b- Metin 10 punto; özet, dipnot, katalog ve bibliografya 9 punto olmak üzere, Times New Roman (PC ve Macintosh) harf karakteri kullanılmalıdır.
c-Dipnotlar her sayfanın altına verilmeli ve makalenin başından sonuna kadar sayısal süreklilik izlemelidir.
d-Metin içinde bulunan ara başlıklarda, küçük harf kullanılmalı ve koyu (bold) yazılmalıdır. Bunun dışındaki seçenekler (tümünün büyük harf yazılması, alt çizgi ya da italik) kullanılmamalıdır.
2. Noktalama (tireler) işaretlerinde dikkat edilecek hususlar:
 - a) Metin içinde her cümlelerin ortasındaki virgülden ve sonundaki noktadan sonra bir tab boşluk bırakılmalıdır.
 - b) Cümle içinde veya cümle sonunda yer alan dipnot numaralarının herbirisi noktalama (nokta veya virgül) işaretlerinden önce yer almalıdır.

c) Metin içinde yer alan “fig.” ibareleri, parantez içinde verilmeli; fig. ibaresinin noktasından sonra bir tab boşluk bırakılmalı (fig. 3); ikiden fazla ardışık figür belirtiliyorsa iki rakam arasına boşluksuz kısa tire konulmalı (fig. 2-4). Ardışık değilse, sayılar arasına nokta ve bir tab boşluk bırakılmalıdır (fig. 2. 5).

d) Ayrıca bibliyografya ve kısaltmalar kısmında bir yazar, iki soyadı taşıyorsa soyadları arasında boşluk bırakmaksızın kısa tire kullanılmalıdır (Dentzer-Feydy); bir makale birden fazla yazarlı ise her yazardan sonra bir boşluk, ardından uzun tire ve yine boşluktan sonra diğer yazarın soyadı gelmelidir (Hagel – Tomaschitz).

3. “Bibliyografya ve Kısaltmalar” bölümü makalenin sonunda yer almalı, dipnotlarda kullanılan kısaltmalar, burada açıklanmalıdır. Dipnotlarda kullanılan kaynaklar kısaltma olarak verilmeli, kısaltmalarda yazar soyadı, yayın tarihi, sayfa (ve varsa levha ya da resim) sıralamasına sadık kalınmalıdır. Sadece bir kez kullanılan yayınlar için bile aynı kurala uyulmalıdır.

Bibliyografya (kitaplar için):

Richter 1977 Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliyografya (Makaleler için):

Corsten 1995 Corsten, Th., “Inchriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, lev. LIV-LVII.

Dipnot (kitaplar ve makaleler için)

Richter 1977, 162, res. 217.

Diğer Kısaltmalar

age.	adı geçen eser
ay.	aynı yazar
vd.	ve devamı
yak.	yaklaşık
v.d.	ve diğerleri
y.dn.	yukarı dipnot
dn.	dipnot
a.dn.	aşağı dipnot
bk.	Bakınız

4. Tüm resim, çizim ve haritalar için sadece "fig." kısaltması kullanılmalı ve figürlerin numaralandırılmasında süreklilik olmalıdır. (Levha, Resim, Çizim, Şekil, Harita ya da bir başka ifade veya kısaltma kesinlikle kullanılmamalıdır).

5. Bir başka kaynaktan alıntı yapılan figürlerin sorumluluğu yazara aittir, bu sebeple kaynak belirtilmelidir.
6. Makale metninin sonunda figürler listesi yer almalıdır.
7. Metin yukarıda belirtilen formatlara uygun olmak kaydıyla 20 sayfayı geçmemelidir. Figürlerin toplamı 10 adet civarında olmalıdır.
8. Makaleler Türkçe, İngilizce veya Almanca yazılabilir. Türkçe yazılan makalelerde yaklaşık 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce yada Almanca özet kesinlikle bulunmalıdır. İngilizce veya Almanca yazılan makalelerde ise en az 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce veya Almanca özet bulunmalıdır. Makalenin her iki dilde de başlığı gönderilmelidir.
9. Özeti altında, Türkçe ve İngilizce veya Almanca olmak üzere altı anahtar kelime verilmelidir.
10. Metin, figürler ve figürlerin dizilimi (layout); ayrıca makale içinde kullanılan özel fontlar 'zip'lenerek, We Transfer türünde bir program ile bilgisayar ortamında gönderilmelidir; çıktı olarak gönderilmesine gerek yoktur.
11. Figürlerde çözünürlük en az 300 dpi; format ise tif veya jpeg olmalıdır.

MERSIN UNIVERSITY
‘RESEARCH CENTER OF CILICIAN ARCHAEOLOGY’
JOURNAL ‘OLBA’

Scope

Olba is printed once a year in May. Deadline for sending papers is the end of November each year.

The Journal ‘Olba’, being published since 1998 by the ‘Research Center of Cilician Archeology’ of the Mersin University (Turkey), includes original studies done on prehistory, protohistory, classical archaeology, classical philology (and ancient languages and cultures), ancient history, numismatics and early christian archeology of Asia Minor, the Mediterranean region and the Near East.

Publishing Principles

1. a. Articles should be written in Word programs.
 - b. The text should be written in 10 puntos ; the abstract, footnotes, catalogue and bibliography in 9 puntos ‘Times New Roman’ (for PC and for Macintosh).
 - c. Footnotes should take place at the bottom of the page in continuous numbering.
 - d. Titles within the article should be written in small letters and be marked as bold. Other choices (big letters, underline or italic) should not be used.
2. Punctuation (hyphen) Marks:
 - a) One space should be given after the comma in the sentence and after the dot at the end of the sentence.
 - b) The footnote numbering within the sentence in the text, should take place before the comma in the sentence or before the dot at the end of the sentence.
 - c) The indication fig.:
 - *It should be set in brackets and one space should be given after the dot (fig. 3);
 - *If many figures in sequence are to be indicated, a short hyphen without space between the beginning and last numbers should be placed (fig. 2-4); if these are not in sequence, a dot and space should be given between the numbers (fig. 2. 5).

- d) In the bibliography and abbreviations, if the author has two family names, a short hyphen without leaving space should be used (Dentzer-Feydy); if the article is written by two or more authors, after each author a space, a long hyphen and again a space should be left before the family name of the next author (Hagel – Tomaschitz).
3. The ‘Bibliography’ and ‘Abbreviations’ should take part at the end of the article. The ‘Abbreviations’ used in the footnotes should be explained in the ‘Bibliography’ part. The bibliography used in the footnotes should take place as abbreviations and the following order within the abbreviations should be kept: Name of writer, year of publishment, page (and if used, number of the illustration). This rule should be applied even if a publishment is used only once.

Bibliography (for books):

Richter 1977 Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliography (for articles):

Corsten 1995 Corsten, Th., “Inschriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, pl. LIV-LVII.

Footnotes (for books and articles):

Richter 1977, 162, fig. 217.

Miscellaneous Abbreviations:

op. cit.	in the work already cited
idem	an author that has just been mentioned
ff	following pages
et al.	and others
n.	footnote
see	see
infra	see below
supra	see above

4. For all photographs, drawings and maps only the abbreviation ‘fig.’ should be used in continuous numbering (remarks such as Plate, Picture, Drawing, Map or any other word or abbreviation should not be used).
5. Photographs, drawings or maps taken from other publications are in the responsibility of the writers; so the sources have to be mentioned.
6. A list of figures should take part at the end of the article.

7. The text should be within the remarked formats not more than 20 pages, the drawing and photographs 10 in number.
8. Papers may be written in Turkish, English or German. Papers written in Turkish must include an abstract of 500 words in Turkish and English or German. It will be appreciated if papers written in English or German would include a summary of 500 words in Turkish and in English or German. The title of the article should be sent in two languages.
9. Six keywords should be remarked, following the abstract in Turkish and English or German.
10. Figures should be at least 300 dpi; tif or jpeg format are required.
11. The article, figures and their layout as well as special fonts should be sent by e-mail (We Transfer).

YENİ ARAŞTIRMALAR IŞIĞINDA MİDAS KALE PHRYG SERAMİKLERİ

Rahşan TAMSÜ-POLAT – Nurten KANBUR *

ABSTRACT

Phrygian Potteries of the Midas Fortress in the Light of New Researches

The Yazılıkaya /Midas Fortress is located in the Yazılıkaya /Midas Valley, just west of the village of Yazılıkaya, within the borders of the Han District of the Eskişehir Province. The fortress sits on the top of a flat, rocky, tufa plateau and was continuously inhabited from the Phrygian Period to the Late Byzantine Period. The configuration of this settlement is seen in its basic structures as mortises carved into the bedrock, cisterns, water reservoirs, and tunnels dated to the Phrygian Period, as well as cultic monuments consisting of many facades, altars, and niches dedicated to the Mother Goddess Matar. In addition to Phrygian Period artifacts, Hellenistic, Roman, and Byzantine Period rock-cut tombs are also found in the settlement area and its surroundings. Located in the southeast of the valley, the Midas Fortress was studied and recorded in detail during surveys carried out in the Yazılıkaya/Midas Valley between the years of 2017 and 2018. Potteries dated to the Phrygian, Hellenistic, Roman, and Byzantine Periods were also found on the surface of the Midas Fortress during these researches. The most common group of ceramics are the monochrome ceramics dating to the Phrygian Period. All hand-thrown on a pottery wheel, the clay and slip of these ceramics are shades of gray and buff. The ceramic pieces are craters, dinoi, pithos, amphora, pots, bowls, jug, and mugs. The clay characteristics of these ceramics show that they have local properties. Ceramics found in the area and archaeometric studies of the clay collected from nearby streams support this possibility. During the surveys, 345 pieces of pottery dating to the Phrygian Period were found. In this study, 39 ceramics belonging to different forms are evaluated and by studying the repertoire of the vessels found at the fortress a chronology of Phrygian ceramics is introduced.

Keywords: Yazılıkaya-Midas Valley, Midas Fortress, Phrygian Pottery, crater, dinoi, pithos, amphora, jar, bowl, jug, mug.

* Doç. Dr. Rahşan Tamsü Polat, Anadolu Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, C-109, 26470, Tepebaşı/ESKİŞEHİR, E-posta: rahsantp@anadolu.edu.tr. Orcid No: 0000-0002-5002-9560.
Nurten Kanbur (MA), E-posta: nurtenkanbr@gmail.com. Orcid No: 0000-0002-7510-8978

ÖZ

Yazılıkaya/Midas Kale, Eskişehir İli, Han İlçesi sınırlarının içinde Yazılıkaya Mahallesi'nin hemen batısında, Yazılıkaya/Midas Vadisi'ndedir. Kalenin üst kısmı düz, tüflü, kayalık bir plato üzerine kurulmuş olup, Phryg Dönemi'nden başlayarak, Geç Bizans Dönemi'ne kadar kesintisiz olarak yerleşim görmüştür. Bu alanda yerleşim dokusuna dair yapı temellerine ait ana kayaya açılmış temel yuvaları, sarnıçlar, su biriktirme havuzları ve tünelleri ile Phryg Dönemi'ne tarihlendirilen, Ana Tanrıça Matar adına yapılmış çok sayıda fasad (ön cephe), altar ve nişlerden oluşan kült anıtları bulunur. Yerleşim alanında ve çevresinde, Phryg Dönemi'nin dışında, Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine tarihlenen kaya mezarları da vardır. 2017-2018 yıllarında Yazılıkaya/Midas Vadisi'nde gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında, vadinin güneydoğusunda yer alan Midas Kale ayrıntılı olarak araştırılmış ve belgelenmiştir. Bu araştırmalar sırasında Midas Kale'de yüzeyden Phryg, Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine tarihlenen seramikler bulunmuştur. Bulunan seramikler içerisinde en yoğun grubu ise Phryg Dönemi'ne tarihlenen tek renkli (monokrom) seramikler oluşturmaktadır. Tamamının çarkta yapıldığı seramiklerin hamur ve astar renkleri de gri ve kahverengi tonlarındadır. Bulunan seramikler krater, dinos, pithos, amphora, çömlek, kâse, sürahi ve maşrapalara ait parçalardır. Kil özellikleri, hamur yapısı, renk ve astarları, seramiklerin lokal özelliklere sahip olduğunu göstermektedir. Özellikle alanda bulunan seramikler ve yakın çevrede bulunan dere yatağından alınan kil örnekler için yapılan arkeometri araştırmaları, bu olasılığı güçlendirmektedir. Araştırmalar sırasında kalede Phryg Dönemi'ne tarihlenen 345 adet seramik parçası bulunmuştur. Bu çalışmada, farklı formlara ait toplam 39 adet seramik değerlendirilmiş, kaledeki kap repertuarı çalışılarak Phryg Dönemi'ne tarihlenen seramiklerin kronolojik dağılımları ortaya konmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yazılıkaya-Midas Vadisi, Midas Kale, Phryg Seramiği, Krater, dinos, pithos, amphora, çömlek, kase, sürahi, maşrapa.

Herodotos¹, Strabon² ve Plinius'un³ da verdiği bilgiler arasında “Bryges” olarak isimlendirilen ve aslen Thrak kökenli bir topluluk olan Phryglerin, MÖ 13. yy'dan itibaren Makedonia ve Thrakia'dan dalgalar halinde Anadolu'ya göç eden topluluklar içerisinde yer aldığı, Orta Anadolu'da da MÖ 9. yy'dan itibaren siyasi bir güç olarak ortaya çıktıkları bilinmektedir⁴. Phryglerin başkentleri olarak bilinen Ankara İli, Polatlı İlçesi yakınlarındaki Gordion (Yassıhöyük) dışında, Dağlık Phrygia olarak tanımlanan bölgenin⁵ güneydoğu kesimindeki alanda etkin olarak varlık gösterdikleri

1 Herodotos VII, 73, 385.

2 Strabon Geography X-XI-XII, 3, 20, 550, 405.

3 Plinius Naturalis Historia V, 41, 145, 329).

4 Barnett 1967, 3; Carrington 1977, 117-118; Olshausen 1996, 965-967.

5 Eskişehir, Kütahya ve Afyonkarahisar İlleri arasında kalan bölge, Haspels tarafından Dağlık Phrygia olarak tanımlanmıştır (Haspels 1971, 20).

bu bölgedeki höyük, kale tipi yerleşimler ile üst kısmı düz plato tarzındaki yerleşimleri ve ünik kaya anıtları ile kanıtlanmaktadır. Belirtilen bölgenin güney ve güneydoğusu, deniz seviyesinden 1200-1500 m arasında değişen yükseltilerin oluşturduğu derin vadiler ile sınırlıdır. Bu vadilerden Yazılıkaya/Midas Vadisi, Eskişehir'in yaklaşık olarak 70 km güneyinde yer alır⁶. Vadide, Phryg Dönemi'ne tarihlenen kült anıtları, Phryg, Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine tarihlenen kaya mezarları ve kaya mekânlarının yanı sıra kuzey ve batı yönlerde adeta vadiyi sınırlandıran kale tipi yerleşimler vardır. Bu kaleler sırasıyla, Akpara Kale, Gökğöz Kale, Pişmiş Kale ve Kocabaş Kale'dir⁷.

Vadinin güneydoğusunda ise kayalık bir platform üzerinde yer alan Midas Kale bulunur (Fig. 1). Kale, Eskişehir'in güneyinde, siyah-gri volkanik tüflerden meydana gelen ve dar vadiler ile bölünmüş kayalık, ulaşılması güç bir bölgededir⁸. Özel konumu nedeniyle önemli bir kale olup, kale üzerinden bakıldığında vadinin kuzey sınırında Akpara Kale'yi daha sonra sırasıyla Gökğöz, Pişmiş ve Kocabaş Kale'yi, batıda ise Kümbet Vadisi'ni görececek biçimde geniş bir görüş açısına sahiptir⁹. Dağlık Phrygia olarak adlandırılan bölge içinde yer alan bu yerleşim, stratejik açıdan savunmaya uygun arazi yapısına ve yerleşimin eteklerinde tarıma elverişli geniş topraklara sahiptir (Fig. 2). Kale yerleşmesinin Phryg Dönemi'ne tarihlenen çok sayıda anıtsal ve küçük boyutlu kült anıtlarıyla donatılmış olması¹⁰ (fasad, altar ve nişler), yerleşimin ana tanrıçaya adanmış "dinsel bir metropolü" olarak adlandırılmasına neden olmuştur¹¹. Phryg Dönemi'nden Geç Bizans Dönemi'ne kadar kesintisiz bir yerleşimin olduğu kalede, yerleşim dokusuna ait mimari öğeler, anıtsal ve küçük ölçekte sarnıçlar, su biriktirme havuzları, tüneller görülmektedir. Yerleşim ayrıca Phryg, Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemleri olmak üzere farklı dönemlere tarihlenen kaya mezarları ve kaya mekânları ile çevrilidir¹².

Kaledeki kültürlere dair somut kanıtlar, mimarinin yanı sıra seramik buluntulardır. Seramikler mimari ile uyumlu bir kronoloji takip etmekle birlikte¹³, bu makalenin konusunu, Midas Kale'de bulunan, Phryg Dönemi'ne tarihlenen seramikler oluşturur¹⁴.

6 Polat – Altan 2012, 132.

7 Tamsü-Polat 2018, 264.

8 Haspels 1981, 1.

9 Haspels 1971, 36.

10 Tamsü-Polat 2008, 439.

11 Barnett 1967, 5; Haspels 1981, 2; Tüfekçi-Sivas 2012, 112.

12 Tamsü-Polat 2018, 263.

13 Kalede yapılan yüzey araştırmalarında Phryg Dönemi'ne tarihlendirilen seramiklerin yanı sıra; Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine tarihlenen seramikler de tespit edilmiştir (Kanbur 2019, 81, Kat. No: 65, 160, 204, 359, 368, 369).

14 Midas Vadisi araştırmalarında bulunan seramikler, Sayın N. Kanbur tarafından yüksek lisans tezi olarak çalışılmıştır. Bu çalışma, Anadolu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından 1802E026 no'lu proje kapsamında maddi olarak desteklenmiştir.

Midas Kale'deki Araştırmalar

Midas Kale, vadi içindeki konumu, yerleşimde çeşitlilik gösteren kaya anıtlarının varlığı gibi nedenlerden dolayı araştırmacıların ilgisini her zaman çekmiştir. İlk olarak 1800'lü yıllarda gezgin ve yazar W. M. Leake, Midas Vadisi'nde araştırmalarda bulunmuş, Midas Kale'deki anıtları incelemiş, bugün "Midas Anıtı" olarak adlandırılan kaya anıtının üzerinde bulunan paleo-phrygçe yazıttaki "Midai" kelimesinden yola çıkarak anıtın Midas'a ait olduğunu belirtmiştir¹⁵. 1826 yılında Fransız gezgin A. de Laborde ve oğlu L. de Laborde¹⁶, 1834 yılında, gezgin, mimar-arkeolog C. Texier, Midas Kale ve çevresinde araştırmalar gerçekleştirmiştir. Texier, Midas Anıtı, Bitmemiş Anıt ve civardaki kaya mezarlarının gravür çizimlerini yapmıştır. İlk kez yöre halkının Midas Anıtı'nı "Yazılıkaya" olarak isimlendirdiğini bildirmiştir. 1885 yılında anıtın eteklerinde kurulan köye de anıttaki yazıttan yola çıkarak "Yazılıkaya" adı verilmiştir¹⁷. 1837 yılında J. R. Steuart'ın bölgede araştırmaları vardır¹⁸. 1858 yılında dilbilimci ve coğrafyacı H. Barth¹⁹ ve A. D. Mordtmann²⁰, 1881 yılında gezgin, tarihi coğrafya uzmanı ve epigraf W. M. Ramsay, Midas kenti olarak adlandırılan yerleşimdeki kaya anıtlarının çizimlerini yapmışlardır²¹. 1886 yılında G. Radet ve G. Fougeres'in de bölgedeki araştırmaları bilinir. 1893'te Radet, H. Ouvre ile dağlık araziye tekrar bir araştırma gezisi düzenleyerek araştırma ile ilgili kitabını yayınlamıştır²². A. ve G. Körte de Midas Kale'deki anıtlardan söz etmişlerdir²³. 1896 yılında kalenin planı W. von Diest tarafından çizilmiştir²⁴. Aynı yıllarda F. von Reber²⁵ de Midas Kale'deki anıtları incelemiştir. 1900'lerde kale ve çevresinde, E. Brandenburg²⁶, W. T. M. Forbes²⁷ araştırmalar yapmışlardır. 1925 yılında W. M. Calder epigrafik çalışmalara ağırlık vermiş, E. Chaput ise Dağlık Phrygia Bölgesi'nin coğrafi ve jeolojik yapısını araştırmıştır²⁸. Dağlık Phrygia Bölgesi'nde belirli sürelerde kazısı yapılan tek kale burasıdır. Midas Kale'deki ilk kazılar, 1936 yılında Fransız Arkeoloji Enstitüsü adına, İstanbul Fransız Arkeoloji Enstitüsü Müdürü, sanat tarihçisi ve mimar A. Gabriel tarafından başlatılmıştır. İlk sondaj çalışmasının ardından, Atina'daki Fransız Arkeoloji Enstitüsü'nden arkeolog C. H. E. Haspels'i kazılara katılması için davet etmiştir. Haspels, 1939 yılına

15 Leake 1824, 31-32.

16 de Laborde 1938, 74-75.

17 Texier 1839, 154-155.

18 Steuart 1842, 8-9.

19 Barth 1860, 91-92.

20 Mordtmann 1925, 542.

21 Ramsay 1888, 374.

22 Radet 1895, 425.

23 Körte – Körte 1904, 219-226; Haspels 1971,13.

24 von Diest 1898, 22-32.

25 von Reber 1897, 562.

26 Haspels 1971, 15-16.

27 Forbes 1911, 63-64.

28 Chaput 1941, 38-39.

kadar devam eden kazılarda arazi başkanlığı görevini üstlenmiştir. Bu çalışmalar sırasında anıtların çevresi, sarnıçlar ve ovaya doğru inen merdivenlerin temizliği yapıp, Midas Kale'nin kuzeydoğu kesimindeki yerleşim birimleri ile Phryg seramikleri gün ışığına çıkartılmıştır²⁹. Kazı çalışmalarına II. Dünya Savaşı nedeniyle ara verilmiş, 1948 yılına geldiğinde İstanbul Fransız Arkeoloji Enstitüsü adına Midas Kale'de ikinci dönem kazıları başlamıştır. 1951 yılına kadar süren kazıların arazi başkanlığını H. Çambel yürütmüştür³⁰. Çambel tarafından yönetilen çalışmalar sırasında Midas Kale'nin doğusunda tespit edilen İlk Tunç Çağı mezarlığında da kazılar yapılmıştır³¹. Bu kazı çalışmalarından sonra alanda herhangi bir kazı çalışması yapılmamış, yalnızca temizlik ve restorasyon çalışmaları gerçekleştirilmiştir³².

1992-1996 yılları arasında ise T. Tüfekçi Sivas, doktora tezi kapsamında Dağlık Phrygia Bölgesi'nde araştırmalar yaparken, Midas Kale'deki kaya anıtlarını da ayrıntılı olarak incelemiř³³, 2001-2007 yılları arasında bölgedeki araştırmalarını sürdürmüřtür³⁴. 1999-2006 yıllarında R. E. Kortanoğlu da doktora tezi kapsamında dağlık bölgedeki Hellenistik ve Roma Dönemi'ne tarihlenen kaya mezarlarını araştırmış, bu çalışması kapsamında Midas Vadisi'ndeki kaya mezarlarını ele almışır³⁵.

2017 yılından itibaren de başta Midas Kale olmak üzere, Yazılıkaya/Midas Vadisi'nde, belgeleme çalışmalarının ağırlıklı olduğu yüzey araştırmaları gerçekleştirilmektedir³⁶. Yeni arkeolojik tespitlerin yanı sıra bu çalışmalar ile vadinin tarihsel sürecinin, bilinenin aksine, Alt Paleolitik Dönem'e kadar geri gittiği belirlenmiştir³⁷.

Midas Kale Phryg Seramikleri

2017-2018 yıllarında Midas Vadisi Yüzey Araştırması Projesi kapsamında gerçekleştirilen çalışmalarda Midas Kale'de bulunan seramikler içerisinde en yoğun grubu Phryg seramikleri oluşturmaktadır. Araştırmalarda Phryg Dönemi'ne tarihlenen 345 adet seramik parçası bulunmuş, bu çalışmada, farklı formlara ait toplam 39 adet seramik değerlendirilmiştir. Bu seramikler tek renklidir (monokrom). Tamamı çarkta

29 Haspels 1943, 535-537; Gabriel 1948, 225-227; Gabriel 1952, 27.

30 Gabriel 1965, 1.

31 Çambel 1948, 228-229; Haspels 1971, 285.

32 1970 yılında Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü Restorasyon Bölümü adına Ankara Müzesi'nden G. Toklu başkanlığındaki bir ekip tarafından alanda temizlik çalışmaları yapılmış, kalenin batısında toprak çökmesi sonucu ortaya çıkan kaya mezarının çevresi de açılarak temizlenmiştir (Haspels 1981, 1-3). 1990-1991 yıllarında da Eskişehir Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü tarafından onarım ve temizlik çalışmaları yapılmıştır (Özçatal 1992, 209-232; Özçatal 1993, 419-439).

33 Tüfekçi-Sivas 1999, 52-65, 127-135, 158-167, 175-176.

34 Tüfekçi-Sivas 2003, 285-298; Tüfekçi-Sivas – Sivas 2003, 2-32.

35 Kortanoğlu 2008, 97-98, Kat. No: 54-58, 430-449, 547-550, 585-601.

36 T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün izni ile tarafımızca gerçekleştirilen "Yazılıkaya/Midas Vadisi Araştırması", 1703E058 no'lu proje ile Anadolu Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından maddi olarak desteklenmektedir. Araştırmaya dair ilk değerlendirmeler için bk. Tamsü-Polat v.d. 2018, 261-278; Tamsü-Polat – Polat 2018, 49-56.

37 Erikan 2019, 27.

yapılmış, hamur ve astar rengi çoğunlukla gri az miktarda kahverengi tonlarındadır (7,5 YR dark gray 4/1-7,5 YR light brown 6/3). Seramiklerin hamuru taşçık, kum, kireç, az miktarda şamot ve ince gümüş mika katkılıdır. Seramik örneklerinden alınan parçalar üzerinde yapılan arkeometri çalışmaları, seramiklerin 750-950°C arasında pişirim uygulanarak üretilmiş olduğunu ortaya koymuştur³⁸. Genel olarak iyi pişirim olan seramiklerin, bazılarının yüzeyinde ise pişirimden kaynaklanan alacalı renk değişimleri gözlemlenmiştir.

Midas Kale’de bulunan ve Phryg Dönemi’ne tarihlenen tek renkli seramikler, kullanım amaçlarına göre sınıflandırılarak, formlarına göre gruplandırılmıştır.

Hazırlama-Karıştırma Kapları

Bu grup altında iki kap formu belirlenmiştir. Bunlardan ilki kraterler (Kat. No: 1-6, Fig. 3.1-6), diğeri ise dinoslardır (Kat. No: 7-8, Fig. 3. 7-8).

Kraterler (Kat. No: 1-6, Fig. 3.1-6), kalede bulunan seramik formları içinde sayısal olarak önemli bir orana sahiptir. Şarap karıştırma kabı olarak bilinen³⁹ ve form olarak geniş ağızlı, şişkin, derin gövdeli yapılan kraterlerin, dibe doğru gövdelerinin daraldığı farklı tipleri vardır. Açık ağızlı ve geniş gövdeli bu kaplar, kalenin topografik yapısı göz önünde bulundurulduğunda, su gibi sıvı maddelerin yanı sıra tahıl, bakliyat gibi kuru ürünlerin depolanmasında da kullanılmış olmalıdır. Haspels; Midas Kale kazılarında bulunan kraterlerin, peynir gibi salamura suyun içinde kalması gereken yiyeceklerin saklanmasında da kullanılmış olabileceğini belirtir⁴⁰.

Ağız çapları 29-51 cm arasında değişen bu kapların tümünde görülen kademe- li-basamaklı ağız yapısı, kapların ağızlarının bir kapak ile kapatıldığına işaret eder niteliktedir⁴¹.

Kraterlerde, hamur ve astar renkleri tek renkli (monokrom) olup, genel olarak gri ve kahverengi tonları baskındır (7,5 YR dark gray 4/1-7,5 YR light brown 6/3).

Değerlendirmeye alınan kraterlerin ağız profilleri göz önünde bulundurularak 3 tip altında incelenmişlerdir. 1. Tip; yuvarlatılmış hafif dışa taşkın dudaklıdır (Kat. No: 1, Fig. 3.1). Benzer örnekleri, Haspels başkanlığında Midas Kale’de yapılan kazılarda ele geçmiş olup, MÖ 8.-7. yy’lara⁴², Afyonkarahisar İli yüzey araştırmalarında Seki Tarla’da bulunanlar MÖ 9.-8. yy’lara⁴³, Gordion’da ise MÖ 9.-6. yy’lara

38 Seramiklerin petrografik ince kesit optik mikroskop analizleri Sayın Doç. Dr. Ali Akın Akyol’a ve ekibi tarafından yapılmıştır. Bu analiz çalışması rapor olarak tarafımıza sunulmuş, ancak yayınlanmamıştır. Kendilerine değerli katkılarından ötürü teşekkürlerimizi sunarız.

39 Amxy 1958, 198, Cook 1997, 217.

40 Haspels 1951, 57.

41 Yüzey araştırması sırasında kapak parçası bulunmamıştır. Bu durum, pişmiş topraktan kapakların dışında olasılıkla bu kapların ağızlarının organik bir malzeme ile (ahşap, deri vb.) de kapatılmış olabileceğini düşündürür.

42 Haspels 1951, 132, Lev. 22/6.

43 Kızıltepe – Bilgin 2018, 120, Lev. 10/71.

tarihlendirilmiştir. Benzer örnekler baz alınarak Midas Kale'deki krater parçası da MÖ 9.-6.yy'lara tarihlendirilmelidir.

2. Tip; dışa dönük, düz dudaklı ve iç bükey boyuna sahiptir (Kat. No: 2, Fig. 3.2). Aĝızın iç kısmı muhtemelen bir kapaĝın oturtulması için kademeli-basamaklı yapılmıştır. Benzer örnekleri, Seyitömer Höyük'te, MÖ 5. yy'a⁴⁴; Midas Kale'de MÖ 8. yy'a⁴⁵; Gordion'da MÖ 8. yy'a⁴⁶; Afyonkarahisar yüzey araştırması Sinanpaşa İlçesi-Küçük Höyük'te MÖ 8.-6. yy'lara⁴⁷; Boĝazköy-Büyükkale'de MÖ 8. yy'a⁴⁸ tarihlendirilmiştir. Bu form benzer örneklerden yola çıkılarak MÖ 8. yy'a tarihlendirilmelidir.

3. Tip; yuvarlatılmış dudaklı, aĝızın iç kısmı 2. tipteki gibi kademeli-basamaklı yapılmıştır (Kat. No: 3-6, Fig. 3. 3-6). Kat. No: 4 no'lu seramiĝin boyun kısmında ince kabartma şeklinde yapılmış bant bezeme vardır (Fig. 3.4). Deĝerlendirilen formların benzer örnekleri, Seyitömer Höyük'te MÖ 8. yy'lara⁴⁹, Midas Kale'de MÖ 8. yy'lara⁵⁰, Gordion'da MÖ 9-8. yy'lara⁵¹, Afyonkarahisar/Emirdaĝ-Kılıçlar'da MÖ 9-6. yy'lara⁵², Maşat Höyük'te MÖ 8-7. yy'lara⁵³, Kırşehir/Kaman-Kalehöyük'te MÖ 7. yy'a⁵⁴, Kırşehir/Yassıhöyük'te MÖ 7. yy'a⁵⁵, Niĝde/Çardak Höyük'te⁵⁶ ve Niĝde/Kınık Höyük'te MÖ 8.-6. yy'lara tarihlendirilmiřtir⁵⁷. Midas Kale'de bulunan bu forma ait parçaların da MÖ 9.-8. yy aralıĝında kullanım görmüş olabileceĝi anlaşılmaktadır.

Kraterler gibi içki karıştırma kabı olarak bilinen dinoslar (Kat. No: 7-8, Fig. 3.7-8); sıvıların kaynatılmasının yanı sıra farklı amaçlar için de kullanılan kap formudur⁵⁸. Aĝız çapları 25-36 cm arasında deĝiřen form, dışa dönük dudaklı ve şişkin gövdelidir. Hamur renkleri gri ve kahverengi tonlarındadır (5YR dark gray 4/1-7,5 YR brown 4/2). Midas Kale'de bulunan dinoslar 2 tipe ayrılarak incelenmiştir. 1. Tip; dışa çıkıntılı dudaklı, aĝızın iç kısmı olukludur (kademeli) (Kat. No: 7, Fig. 3.7). Benzer

44 Durgu 2013, 57, Lev. 15/22.

45 Haspels 1951, 132, Lev. 22/10.

46 Sams 1994, 228, Lev. 35/310.

47 Kızıltepe-Bilgin 2018, 122, Lev. 11/80.

48 Bossert 2000, 38, Lev. 21/194.

49 Çakalgöz 2011, 162, Lev. 39.

50 Haspels 1951, 126, Lev. 21/11; 132, Lev. 22/23.

51 Sams 1994, 288, Lev. 40/921.

52 Kızıltepe – Bilgin 2018, 120-121, Lev. 10/72.

53 Özgüç 1982, 54, Lev. J/2.

54 Omura 1988, 365, Lev. 8/5.

55 Omura 2008, 106, Lev. 43/6.

56 Summers 1994, 244, Lev. 23.3/11.

57 Ergüner 2016, 468, Lev. 54/516.

58 Amxy 1958, 199-200.

formlar Daskyleion'da⁵⁹, Boğazköy/Büyükkale'de, 9.-7. yy'a⁶⁰, Maşat Höyük'te, MÖ 6. yy'a⁶¹, Kırşehir/Yassihöyük'te MÖ 7. yy'a⁶² tarihlendirilmiştir. Midas Kale'de yapılan yeni araştırmalarda bulunan bu dinos formu benzer örneklerden yola çıkarak MÖ 9.-7. yy'lara tarihlendirilebilir.

2. Tip; dışa dönük dudaklıdır (Kat. No: 8, Fig. 3.8). Bu formun yakın benzerleri, Midas Kale'de MÖ 8. yy'a⁶³, Gordion'da MÖ 8. yy'a⁶⁴, Gordion'da Tümülüs S'de MÖ 7. yy'a⁶⁵, Boğazköy-Büyükkale'de MÖ 7. yy'a⁶⁶, Kırşehir/Yassihöyük'te MÖ 7. yy'a⁶⁷ tarihlendirilmişlerdir. Midas Kale'de 2. tip olarak belirlenen dinos formu benzer örnekler ile MÖ 8. yy'lara tarihlendirilmelidir.

Depolama-Taşıma Kapları

Bu grup altında pithoslar (Kat. No: 9-10, Fig. 3.9-10) ve amphoralar (Kat. No: 11-12, Fig. 3.11-12) ele alınmıştır.

Pithos, Yunanca “πίθος” Latince “dolium” ismi verilen zeytinyağı, tahıl, tuzlu balık, tatlı su gibi gıda maddelerinin depolanması için kullanılan büyük boyutlu seramik kaplardır⁶⁸.

Midas Kale'de bulunan pithoslar tek bir tip altında incelenmiştir. Bunlar, düz dudaklı, dışa doğru kalınlaştırılmış ağızlı, kısa boyunlu, şişkin gövdeli bir forma sahiptirler (Kat. No: 9-10, Fig. 3.9-10). Pithosların hamuru ve astar rengi, kırmızımsı sarı, kahverengi ve gri tonlarındadır (5 YR reddish yellow 6/6-7,5 YR pinkish gray 7/2). Benzer örnekleri; Midas Kale'de Haspels başkanlığında yapılan kazılarda ele geçmiş olup, MÖ 8. yy'lara⁶⁹, Eskişehir-Tepecik'te⁷⁰ ve Gordion'da MÖ 8. yy'lara⁷¹, Boğazköy/Büyükkale'de MÖ 7. yy'a⁷², Boğazköy/Büyükkaya'da MÖ 9.-7. yy'lara⁷³, Niğde/Kınık Höyük'te MÖ 6.-4. yy'lara⁷⁴ tarihlendirilmiştir. Buna göre yeni dönem araştırmalarında tespit edilen iki pithos örneği için MÖ 8.-6. yy'lar önerilebilir.

59 Polat 1996, 23, Lev. 21/86.

60 Genz 2004, 77, Lev. 69/2.

61 Özgüç 1982, 63, Lev. M/17.

62 Omura 2008, 106, Lev. 35/4.

63 Haspels 1951, 131, Lev. 21/3.

64 Sams 1994, 212, Lev. 48/136; 229, Lev. 48/321.

65 Kohler 1995, 143, Lev. 54, I/h.

66 Bossert 2000, 54, Lev. 32/300.

67 Omura 2008, 106, Lev. 36/3.

68 Teslenko 2009, 869.

69 Haspels 1951, 131, Lev. 21/5; 131, Lev. 21/7.

70 Sivas 2018, 201, Lev. 43/6.

71 Sams 1994, 212, Lev. 48/137.

72 Bossert 2000, 132, Lev. 97/1123.

73 Genz 2004, 57, Lev. 15/1-15/3.

74 Ergürer 2016, 472, Lev. 56/536.

Bu grupta değerlendirilen bir diğer form da amphoralardır (Kat. No: 11-12, Fig. 3. 11-12). Yunanca “ampi”, karşılıklı ve “pherein” taşımak sözcüklerinden türemiş olup, zeytinyağı, şarap, su ve diğer sıvı maddelerin taşınmasında ya da depolanmasında kullanılan kaplardır⁷⁵. Genel olarak dar boyunlu, yüksek iki kulpa sahip olup, farklı formlarda yapılmışlardır⁷⁶.

Kalede bulunan amphoralar, tek tip altında değerlendirilmiştir. Bunlar dışa dönük dudaklı ve ince cidarlıdır. Ağızların iç kısımları kraterler gibi basamaklı (kademeli) yapılmıştır. Ağız çapları, 12-16 cm arasında değişen amphoraların hamur ve astar renkleri gri ve grinin tonlarındadır (2,5 Y gray 5/1-5 YR dark gray 4/1). Benzer örnekleri Haspels’in Midas Kale’de yaptığı kazılarda ele geçmiş olup, MÖ 8. yy’a⁷⁷, Boğazköy/Büyükkale’de MÖ 7. yy’a⁷⁸ ve Kırşehir/Yassıhöyük’te MÖ 7. yy’a⁷⁹ tarihlendirilmiştir. Midas Kale’de bulunan amphora parçaları benzer örnekler ile MÖ 8. yy’a tarihlendirilmiştir.

Pişirme Kapları

Bu başlık altında değerlendirilen çömlekler (Kat. No: 13-18, Fig. 4. 13-18), yemek pişirme kabı olarak bilinen, etlerin haşlanmasında, çorba gibi sulu yemeklerin hazırlanmasında ya da suyun kaynatılmasında kullanılmıştır⁸⁰. İçinde sıvı yiyeceklerin ve salamura gıdaların depolandığı, su geçirmez, ateşe dayanıklı olan kaplardır⁸¹. Genel olarak yuvarlak, şişkin gövdeli, geniş ağızlı olarak yapılmakla birlikte, farklı formları da vardır⁸². Hamur ve astar renkleri koyu gri ve kahverengi tonlarındadır (2,5 Y dark gray 4/1-7,5 YR brown 5/3). Kalede bulunan çömlekler 3 farklı tipe ayrılarak incelenmiştir. 1. Tip; dışa dönük dudaklıdır (Kat. No: 13-16, Fig. 4. 13-16). Benzerler örnekleri, Seyitömer Höyük’te MÖ 8. yy’a⁸³, Midas Kale’de MÖ 8. yy’a⁸⁴, Gordion’da MÖ 9. yy’a⁸⁵, Gordion’da S-1 no’lu tümülüste MÖ 7. yy’a⁸⁶, Boğazköy/Büyükkale’de MÖ 8. yy’a⁸⁷, Boğazköy/Büyükkaya’da, MÖ 9.-6. yy’lara⁸⁸, Niğde/Kınık Höyük MÖ

75 Delemen – Kepçe 2009, 1.

76 Cook 1997, 209.

77 Haspels 1951, 124, Lev. 12/d; 127, Lev. 21/8; 132, 21/14.

78 Bossert 2000, 29, Lev. 4/24; 30, Lev. 102/29.

79 Omura 2008, 106, Lev. 47/9.

80 Sparkes 1962, 130.

81 Sparkes 1962, 124.

82 Amxy 1958, 212.

83 Çakalgöz 2011, 170, Lev. 51/3.

84 Haspels 1951, 124, Lev. 23/1; 132, Lev. 23/3.

85 Sams 1994, 204, Lev. 31/49; Toteva 2007, 100, Lev. 9/78.

86 Kohler 1995, 137, Lev. 54/I- a.

87 Bossert 2000, 94, Lev. 54/572.

88 Genz 2004, 56, Lev. 13/6.

8.-6. yy'lara⁸⁹; Kırşehir/Yassıhöyük MÖ 7. yy'a⁹⁰ ve Samsun/Vezirköprü-Oymaağaç Höyük'te MÖ 7.-6. yy'lara⁹¹ tarihlendirilmiştir. Benzer örnekler yardımıyla yeni araştırmalarda Midas Kale'de bulunan bu form MÖ 9.-7. yy'lara tarihlendirilebilir.

2. Tip, dışa çekik, düz dudaklı ve küresel gövdelidir (Kat. No: 17, Fig. 4. 17). Benzerleri, Eskişehir/Tepecik'te⁹², Gordion'da⁹³ ele geçmiş olup, MÖ 8 yy'lara, Afyonkarahisar yüzey araştırması Sıram-Topraktepe'de, MÖ 8. yy'a⁹⁴, Kırşehir/Kaman-Kalehöyük'te MÖ 7. yy'a⁹⁵ ve Kırşehir/Yassıhöyük'te MÖ 8. yy'a⁹⁶ tarihlendirilmiştir. Midas Kale örneği için ise MÖ 8. yy önerilebilir.

3. Tip, düz, içe çekik dudaklı ve küresel gövdelidir (Kat. No: 18, Fig. 4. 18). Formun benzerleri Gordion'da MÖ 9.-8. yy'a⁹⁷ tarihlendirilirken, Gordion'da S-1 no'lu tümülüste MÖ 7. yy'lara⁹⁸ tarihlendirilmiştir. Kalede bulunan form için analogiler yardımıyla MÖ 9.-7. yy'lara tarihlenmelidir.

Servis Kapları

Bu grupta değerlendirilen seramik formları kâseler (Kat. No: 19-26, Fig. 4.19-26), sürahiler (Kat. No: 27-29, Fig.5. 27-29) ve maşrapalardan (Kat. No: 30-32, Fig.5. 30-32) oluşmaktadır.

Midas Kale'de form olarak en yoğun grubu oluşturan ve her türlü ihtiyacı karşılamaya yönelik olarak üretilen, yayvan ve çukurca kaplardan olan kâselerin ağız çapları, 8-36 cm arasındadır. Hamur ve astar renkleri koyu gri ve kahverengi tonları arasında değişmektedir (5 YR dark gray 4/1- 7,5 YR brown 4/2). Kâseler iki tipe ayrılarak incelenmiştir. 1. Tip; düz dudaklı, yarı küresel gövdelilerdir (Kat. No: 19-24, Fig. 4. 19-24). Benzerleri Seyitömer Höyük'te MÖ 8. yy'a⁹⁹ Midas Kale'de MÖ 8. yy'a¹⁰⁰, Eskişehir/Tepecik'te¹⁰¹, Gordion'da MÖ 9. yy'a¹⁰², Gordion'da Tümülüs C'de MÖ 6. yy'a¹⁰³, Afyonkarahisar/Sinanpaşa İlçesi-Küçükhöyük'te, MÖ 8.-6. yy'lara¹⁰⁴,

89 Ergürer 2016, 472, Lev. 44/423.

90 Omura 2008, 106, Lev. 38/5.

91 Yılmaz 2015, 407, Lev. 57/6.

92 Sivas 2018, 171-172, 201, Lev. 43/5.

93 Toteva 2007, 101, Lev. 9/85.

94 Kızıltepe-Bilgin 2018, 139, Lev. 20/158.

95 Omura 2006, 31, Res. 5.

96 Omura 2008, 106, Lev. 35/3.

97 Henrickson 1994, 106-107, Lev. 10.4/g.

98 Kohler 1995, 137, Lev. 54/I-i.

99 Çakalgöz 2011, 121, Lev. 6/2; 129, Lev. 10/2; 133, Lev. 12/1.

100 Haspels 1951, 135, Lev. 28/5; Pehlivaner – Özçatal 1995, 76, Lev.6/19.

101 Sivas 2018, 171-172, 199, Lev. 41/1; 171-172, 201, Lev. 43/2.

102 Sams 1994, 202, Lev. 16/18; 202, Lev. 16/19; 220, Lev. 17/220.

103 Kohler 1995, 27, Lev. 12/G.

104 Kızıltepe – Bilgin, 2018, 112, Lev. 5/33.

Boğazköy/Büyükale'de MÖ 8. yy'a¹⁰⁵ ve Kırşehir/Yassıhöyük'te MÖ 7. yy'a¹⁰⁶ tarihlendirilmiştir. Midas Kale örnekleri analogiler yardımıyla MÖ 9.-6. yy'lara tarihlendirilmiştir. Bu tip altında değerlendirilen Kat. No: 22 no'lu seramik parçasında ise, memecik biçimli bir tutamak mevcuttur (Fig. 4. 22). Bu seramik parçasının yakın benzerleri de Seyitömer Höyük'te MÖ 7. yy'a¹⁰⁷, Haspels başkanlığında Midas Kale'deki kazılarda MÖ 8. yy'a¹⁰⁸, Karaman/Gövezli Tepesi Höyük'te MÖ 7.-5. yy'a¹⁰⁹ tarihlendirilmiştir. Benzerler örneklere göre Midas Kale'de yeni araştırmalarda ele geçen bu kâselerin örnekleri için MÖ 8. yy önerilebilir.

2. Tipte değerlendirilen kâseler ise, omurgalı gövdeye sahiptir (Kat. No: 25-26, Fig. 4. 25-26). Bunlar da kendi içerisinde düz dudaklı (Kat. No: 25) ve hafif dışa dönük dudaklı (Kat. No: 26) olmak üzere gruplandırılmıştır. Formun benzerleri Seyitömer Höyük'te¹¹⁰, Gordion'da¹¹¹, Boğazköy/Büyükale'de¹¹² ve Kırşehir/Yassıhöyük'te¹¹³ MÖ 8. yy'a tarihlendirilmiş olup, Midas Kale örnekleri de MÖ 8. yy'a tarihlendirilebilir.

Sıvı maddelerin taşınmasında ya da servisinde kullanılan sürahiler tek kulplu, dar ağızlı ve boyunlu olarak farklı formlarda yapılmışlardır¹¹⁴. Ağız çapları 6-9 cm arasında değişen sürahilerin, hamuru ve astarı kırmızımsı gri tonlarındadır (10 YR gray 6/1-2,5 YR reddish gray 6/1). Sürahiler (Kat. No: 27-29, Fig.5. 27-29), 2 tipe ayrılarak incelenmiştir. 1. Tip; hafif dışa dönük, düz dudaklıdır (Kat. No: 27-28, Fig.5. 27-28). Benzer örnekleri; Midas Kale'de Haspels başkanlığında yapılan kazılarda bulunmuş olup, MÖ 8 yy'a¹¹⁵, Boğazköy/Büyükale'de, MÖ 8.-6. yy'lara¹¹⁶ ve Kırşehir/Yassıhöyük'te MÖ 7. yy'a¹¹⁷ tarihlendirilmiştir. Analogilerle Midas Kale'de 1. tip olarak değerlendirilen sürahi formu, MÖ 8. yy'a tarihlenmelidir. 2. Tip'te yonca ağızlı olarak adlandırılan formdadır (Kat. No: 29, Fig.5. 29). Benzer örnekleri Seyitömer Höyük'te MÖ 8. yy'a¹¹⁸, Midas Kale'de MÖ 8. yy'a¹¹⁹, Gordion'da, MÖ

105 Bossert 2000, 110, Lev. 70/789; 110, Lev. 70/801.

106 Omura 2008, 106, Lev. 24/3; 106, Lev. 25/2.

107 Çakalgöz 2011, 142, Lev. 18/4.

108 Haspels 1951, 137, Lev. 30/b. 10-11.

109 Ergürer 2018, 70, Lev. 9/i.

110 Çakalgöz 2011, 146, Lev. 20/8.

111 Sams 1994, 242, Lev. 15/481.

112 Bossert 2000, 116, Lev. 82/974.

113 Omura 2008, 106, Lev. 29/8.

114 Ökse 1999, 63.

115 Haspels 1951, 133, Lev. 25/3.

116 Genz 2004, 63, Lev. 30/1; 75-76, Lev. 64/4.

117 Omura 2008, 106, Lev. 46/8.

118 Çakalgöz 2011, 156, Lev. 29/1.

119 Haspels 1951, 124, Lev. 24/5.

8.-6. yy'lara¹²⁰, Boğazköy/Büyükale MÖ 8. yy'a¹²¹ ve Boğazköy/Büyükkaya, MÖ 9.-6. yy'a¹²² tarihlendirilirken, Midas Kale'deki örnekler de MÖ 9.-8. yy'lara tarihlenmelidir.

Servis kapları arasında değerlendirilen maşrapalar ise geniş yuvarlak ağızlı, şişkin gövdeli, tek kuplu ve düz dipli formlarda yapılan, bardağa benzeyen kaplardır¹²³. Maşrapaların büyük boyutlu olanlarının, sıvıların başka bir kaba aktarılmasında, küçük boyutlu olanlarının ise, kupa gibi kullanıldığı söylenebilir (Kat. No: 30-32, Fig.5. 30-32). Ağız çapları 7-12 cm arasında değişen maşrapaların, hamur ve astar rengi koyu gri ve kahverengi tonlarındadır (7,5 YR dark gray 4/1-2,5 YR light reddish brown 6/4). Midas Kale'deki maşrapalar için tek bir tip belirlenmiştir. Bunların ağızları dışa dönüktür. Benzer örnekleri; Seyitömer Höyük'te, MÖ 8. yy'a¹²⁴, Haspels başkanlığındaki Midas Kale kazılarında¹²⁵, Gordion'da¹²⁶, Gordion'da Tümülüs III'te¹²⁷ ve Boğazköy/Büyükale'de¹²⁸ MÖ 8. yy'a, Kırşehir/Kaman-Kalehöyük kazılarında ele geçen örnekler de MÖ 7. yy'a¹²⁹ tarihlendirilmiştir. Benzer örnekler yardımıyla Midas Kale'deki maşrapalar MÖ 8. yy'a tarihlendirilebilir.

Bezemeli Gövde Parçaları

Bu grupta kalede amorf niteliğinde olan Phryg Dönemi'ne tarihlenen bezemeli seramik parçaları ele alınmıştır. Seramik gövdelerine ait olan parçalarda görülen bezemeler; kazıma, damga, boya ve kabartmalardan oluşur (Kat. No: 33-39, Fig.5. 33-39).

Kazıma bezeme, seramik hamuru kurumadan, ince uçlu bir alet yardımıyla yüzeye ince ve sığ yivler açılarak yapılmıştır (Kat. No: 33-36, Fig.5. 33-36). Bu teknik kullanılarak yapılmış bezeme dış yüzeyde yatay ya da paralel, birbirini keser biçimde ince ve bir birine yakın olarak ağ motifi şeklindedir. Bu bezemenin benzer örnekleri Midas Kale'de¹³⁰, Gordion kazılarında¹³¹ ve Boğazköy/Büyükale'de¹³² bulunmuş olup, MÖ 8. yy'a tarihlendirilmiştir. Yeni araştırmalarda bulunan gövde parçaları üzerinde görülen kazıma bezemeli örnekler de benzer örnekler yardımıyla MÖ 8.-7. yy'lara tarihlendirilebilir.

120 Sams 1994, 210, Lev. 26/123; 204, Lev. 26/48; Henrickson 1994, 111-112, Lev. 10.7/c.

121 Bossert 2000, 73, Lev. 40/382.

122 Genz 2004, 74, Lev. 60/7.

123 Tekocak – Yıldız 2015, 418.

124 Çakalgöz 2011, 183, Lev. 63/1.

125 Haspels 1951, 124, Lev. 13/e.

126 Sams 1994, 278, Lev. 101/838.

127 Körte – Körte 1904, 65, Res. 39/30.

128 Bossert 2000, 91, Lev. 47/481; 91, Lev. 47/491.

129 Omura 2006, 30, Res. 50.

130 Haspels 1951, 142, Lev. 34/a. 12; 143, Lev. 34/a. 13; 142-143, Lev. 34/a-7, b 9-10.

131 Sams 1994, 235, Lev. 153/405.

132 Bossert 2000, 141, Lev. 141/1304.

Damga bezeme, dış yüzeye hamur yaşken oluşturulan bir şablon damga ile bastırılarak elde edilmiştir (Kat. No: 37, Fig. 5. 37). Damga bezemenin görüldüğü Kat. No 37 no'lu seramik parçasında yatay olarak iki sıra halinde kare paneller içine "X" şeklinde bezemeler yapılmıştır. Bu bezemenin yapıldığı seramiklerin benzerleri, Midas Kale kazılarında bulunmuş olup, MÖ 8.-7. yy'lara tarihlendirilmiştir¹³³.

Boya bezeme, hamur astarlanıp ön pişirme yapıp, daha sonra boyama işlemi yapıp tekrar pişirilir. Seramik parçasının içinde ve dışında, kırmızı, üzerine koyu kırmızimsı gri renk kullanılarak yapılmıştır (Kat. No: 38, Fig. 5. 38). İçte; iç içe geçmiş yarım dairelerin düz kısa çizgilerle birbirine bağlandığı bir bezeme yapılmıştır. Bezemenin tamamı parçanın kırık olması nedeniyle tam olarak anlaşılamamaktadır. Dışta ise iç içe geçmiş daire motifi görülür. Kat. No: 38'no'lu seramikte görülen boya bezemenin yakın benzerleri, Midas Kale MÖ 8.-7. yy'lara¹³⁴ ve Gordion'da MÖ 9.-6. yy'lara¹³⁵ tarihlendirilmiştir. Midas Kale'de yapılan yeni araştırmalarda ele geçen seramik parçası için MÖ 8.-6. yy'lar önerilebilir.

Kabartma bezeme, seramik henüz yaşken, memecik biçiminde hazırlanan hamur parçalarının sıvazlanarak kabın üzerine yerleştirilmesiyle oluşturulmuştur (Kat. No: 39, Fig. 5. 39). Bezemenin yakın benzerleri Midas Kale kazılarında¹³⁶ ve Gordion'da¹³⁷ bulunmuş olup, MÖ 8. yy'a tarihlendirilmiştir. Midas Kale'deki kabartmalı bezeme parçası da MÖ 8.-7. yy'lara tarihlendirilebilir.

Değerlendirme ve Sonuç

Midas Kale'de 2017-2018 yıllarında gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Phryg Dönemi'ne tarihlendirilen 345 adet seramik parçası saptanmış, bu çalışmada, farklı formlara ait toplam 39 adet seramik parçasının kataloğuna yer verilmiştir (fig. 3-fig. 5). Bu seramikler hamur renk ve astar özellikleri göz önünde bulundurularak kullanım alanlarına göre sınıflandırılmış, amorf niteliğinde ancak üzerinde bezeme bulunan parçalar da ayrı başlık altında değerlendirilmiştir.

Seramiklerin; hamur ve astar renkleri gri ve kahverengi tonlarında olup (5 YR dark gray 4/1- 7,5 YR brown 4/2), çarkta yapılmışlardır. Özellikle seramiklerin dış yüzeyleri iyi perdahlanmış, pürüzsüz bir yüzey elde edilmiştir. Seramikler içerisinde 7 form belirlenmiştir (fig. 6). Bunlar, kraterler (Kat. No: 1-6, Fig. 3.1-6), dinoslar (Kat. No: 7-8, Fig. 3.7-8), pithoslar (Kat. No: 9-10, Fig. 3.9-10), amphoralar (Kat. No: 11-12, Fig. 3. 11-12), çömlekler (Kat. No: 13-18, Fig. 4. 13-18), kâseler (Kat. No: 19-26, Fig. 4.19-26), sürahiler (Kat. No: 27-29, Fig.5. 27-29) ve maşrapalardır (Kat. No: 30-32, Fig.5. 30-32)¹³⁸. Belirlenen formlardan kraterler ve kâselerin kaledeki diğer kap

133 Haspels 1951, 140, Lev. 33/a. 10-13; Çakalgöz 2011, 267, Lev. 146/1.

134 Haspels 1951, 119, Lev. 7/e. 5.

135 Henrickson 1994, 111-112, Lev. 10.8/a.

136 Haspels 1951, 138, Lev. 31/b. 8.

137 Sams 1994, 288, Lev. 121/920.

138 Midas Kale'de bulunan seramiklerin formlarını gösteren tablo, kap repertuarını anlaşılabilir kılmak

formlarına oranla daha yoğun sayıda olduğu gözlenmiştir. Büyük hacimli kraterler olasılıkla yüksek kayalık bir alanda yer alan kalede yaşayanların, suyu depolamada ve ürünleri saklamada kullandıkları kaplar olmalıdır. Kâselerin de diğer kaplara göre daha yoğun sayıda olması, kalede gündelik yaşamda, her türlü ihtiyacı karşılamaya yönelik olarak bu kapların kullanıldığı ile açıklanabilir.

Gordion başta olmak üzere, Orta Anadolu’da, Dağlık Phrygia olarak adlandırılan bölgede, Eskişehir çevresinde yapılan kazı ve araştırmaların olduğu geniş bir alanı kapsayan alanda bulunan seramiklerin nötron aktivasyon analizi değerlendirmelerini içeren çalışmada bu bölgedeki seramiklerin teknolojisi ve stillerindeki benzerlikler ortaya konmuştur¹³⁹.

Midas Kale’deki seramiklerin kil yapıları, hamur ve astar nitelikleri, bu seramiklerin lokal özelliklerde olduğunu göstermektedir. Araştırma sırasında seramiklerden alınan örnekler ile Midas Kale’nin güneybatısından geçen, bugün Sığırcık Kulağı Deresi olarak adlandırılan dere yatağından alınan kil örneklerinin arkeometri ön araştırmaları da, seramiklerin yerel üretim olduğuna dair ipuçları sunmuştur.

Midas Kale’deki seramikler yüzey buluntusu olduğundan, bir stratigrafi takip etmek mümkün değildir. Bu nedenle yüzeyde bulunan seramikler tarihlendirilirken, stratigrafik olarak kazısı yapılan, Midas Kale’nin yaklaşık olarak 120 km kuzeydoğusunda bulunan Phryglerin başkenti Gordion yerleşimi kriter alınmış, çevre bölgelerde tarihlemesi yapılan seramiklerle de analogik değerlendirmeye gidilmiştir. Midas Kale’deki seramikler, Gordion’da 6A, 6B ve 5. tabakalarda bulunan, tek renkli (monokrom) seramiklerle hamur, astar ve form açısından yakın benzerlik göstermektedir¹⁴⁰. Buna göre kalede bulunan seramikler, Erken Phryg Dönemi’nin sonlarından Geç Phryg Dönemi’ne tarihlendirilmiştir (MÖ 9. yy-6. yy) (Fig. 6). Kalede tespit edilen özellikle krater, kâse ve çömlek formlarının analogik değerlendirmelere göre uzun yıllar kullanılmış olduğu saptanmıştır.

Phryg Dönemi seramiklerine ilişkin olarak, seramiğin tanımlanmasında bir karmaşa söz konusudur. Özellikle Orta Anadolu’da, Cumhuriyet’in ilk yıllarında yapılan kazılarda bulunan bir grup seramiğin, doğrudan “Phryg Dönemi Seramiği” olarak adlandırıldığı¹⁴¹, günümüzde ise bir grup seramiğin de, seramiklerin etnik kökenlerinin bir stratigrafiye bağlanamamasından dolayı genel bir tanımlama içerisinde “Demir Çağı Seramikleri” olarak adlandırıldığı görülür¹⁴². Bu tanımlamaların kesinlik kazanabilmesi, yapılacak kazı ve yüzey araştırmalarından elde edilen malzemelerin kapsamlı

için yakın çevrede aynı dönemlere tarihlenen yerleşimlerde bulunmuş tüm kap formlarının üzerinden çizilerek elde edilmiştir (Fig. 6).

139 Grave v.d. 2012, 377-406.

140 Henrickson 1994, 110, 111, 112. Son yıllarda yapılan araştırmalar ile Gordion yerleşmesinin kronolojisinde değişiklik yapılmış, tahrip tabakası MÖ 700 tarihinden, MÖ 800 tarihine çekilmiştir (Voigt 2012, 69). Midas Kale’deki seramikler tarihlendirilirken bu kronolojik değişim göz önünde bulundurulmuştur.

141 Arık 1994, 32; Dolunay 1995, 265.

142 Seeher 2000, 22; Genz 2004, 50.

değerlendirmeleri ve tabakalar arası bağlantıların sorgulanması ile sağlanacaktır.

Phryg başkenti olarak bilinen Gordion dışında, Phryg kült anıtları ile donatılmış bir Phryg dini merkezi görünümündeki Midas Kale'de yüzey araştırmalarında bulunan Phryg seramikleri, M 9. yy'dan- M 6. yy'a kadar tarihlenmekle birlikte, seramik grupları içerisinde özellikle M 8. yy'a tarihlenen seramikler daha yoğundur. Bulunan seramikler yüzey buluntusu olduğundan, stratigrafik bir değerlendirme yapılamamaktadır. İleride Midas Kale'de yapılacak sistemli arkeolojik kazılar ile bu yerleşimdeki seramiklerin stratigrafik değerlendirmeleri, hem yerleşim içinde hem de bölgede Phryg seramik geleneğinin algılanmasına önemli katkılar sağlayacaktır.

Katalog

Katalogda, aşağıdaki kısaltmalar kullanılmıştır.

A: Aĝız apı, AR: Astar Rengi, HR: Hamur Rengi, Y: Yükseklik

Kraterler

1. Midas Kale; Krater 1, aĝız parçası (Fig. 3.1)

Y: 7,6 cm; A: 36,6 cm

HR: 10 YR very pale brown 8/2; AR: 10 YR very pale brown 8/3

Çok soluk kahverengi hamuru; iri taşçık, saman, kuvars ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 22/6 (Yazılıkaya/Midas Kale, P3 Alanı M 8.-7. yy); Henrickson 2005, Lev. 10-3/2 (Gordion, YHSS 6A, M 9.-6. yy); Kızıltepe-Bilgin, 2018, 120, Lev. 10/71 (Afyonkarahisar- Seki Tarla, M 9.-8. yy).

Tarih: M 9.-6.yy

2. Midas Kale; Krater 2, aĝız parçası (Fig. 3.2)

Y: 4,3 cm; A: 51,8 cm

HR: 10 YR gray 5/1; AR: 10 YR light brownish gray 6/2

Gri renk hamuru; taşçık, bol kireç, saman ve ince gümüş mika katkılı, orta pişmiş. Astarı aık kahverengimsi gri renk, i yüzey aşınmış. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 22/10; (Yazılıkaya/Midas Kale R3 Alanı); Sams 1994, 228, Lev. 35/310, (Gordion Teras 9, M 8.

yy); Bossert 2000, 38, Lev. 21/194 (Boĝazky-Büyükkale II, M 8 yy); Durgu

2013, 57, Lev. 15/22 (Seyitömer Hyk, M 5. yy); Kızıltepe-Bilgin 2018, 122, Lev. 11/80 (Afyonkarahisar-Sinanpaşa İlçesi-Küçük Höyük).

Tarih: M 8. yy

3. Midas Kale; Krater 3, aĝız parçası (Fig. 3.3)

Y: 4,1 cm; A: 34,6 cm

HR: 10 YR light brownish gray 6/2; AR: 10 YR light brownish gray 6/2

Açık kahverengimsi gri renk hamuru; iri taşçık, kum, kireç, saman ve ince bol gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı açık kahverengimsi gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 22/17, (Yazılıkaya/Midas Kale, P4 Alanı); Sams 1994, 230, Lev. 53/ 327, (Gordion Teras 1, M 8. yy); Bossert 2000, 38, Lev. 21/187 (Boĝazky-Büyükkale, M 8 yy); Henrickson 2005, 126, Lev. 10-2/1 (Gordion, YHSS 6A, M 9. yy); Sivas 2018, 202, Lev. 44/7 (Eskişehir/Tepecik); Kızıltepe-Bilgin 2018, 120-121, Lev. 10/72 (Afyonkarahisar- Kılıçlar, M 9.-6. yy).

Tarih: M 9.-8. yy

4. Midas Kale; Krater 4, aĝız parçası (Fig. 3.4)

Y: 8,9 cm; A: 34 cm

HR: 7,5 YR light brown 6/3; AR: 5 YR light gray 7/1

Aık kahverengi hamuru; iri taşçık, kum, kire ve gmş mika katkılı. İyi pişmiş. Astar aık gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 126, 21/11 (Yazılıkaya/ Midas Kale, P4 Alanı); Özgüç 1982, 54, Lev. J/2 (Maşat Höyük, MÖ 8. yy); Summers 1994, 244, Lev. 23.3/12, (Niğde/Çardak Höyük); 244, Lev. 23.3/12, (Niğde/Sungurlu Höyük); Sams 1994, 213, Lev. 52/149 (Gordion EPB V, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 39, Lev. 25/231 (Boğazköy/ Büyükkale II, MÖ 8. yy); Omura 2008, 106, Lev. 43/6 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy); Ergürer 2016, 468, 54/516 (Niğde/Kınık Höyük, MÖ 8.-6. yy); Kızıltepe-Bilgin 2018, 125, Lev. 12/94 (Afyonkarahisar- İsmail Höyük, MÖ 9.-8. yy).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

5. Midas Kale; Krater 5, ağız parçası (Fig. 3.5)

Y: 5,4 cm; AÇ: 28 cm

HR: 10 YR light gray 7/1; AR: 10 YR very pale brown 8/2

Açık gri renk hamuru; iri taşçık, ince mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı çok soluk kahverengi. İyi perdahlı.

Benzerleri: Özgüç 1982, 55, Lev. J/5 (Maşat Höyük, MÖ 7. yy); Omura 1988, 365, Lev. 8/5 (Kaman-Kalehöyük, MÖ 7. yy); Sams 1994, 287, Lev. 40/918, Res. 120/ 918, (Gordion, Megaron 4, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 38, Lev. 24/207, (Boğazköy-Büyükkale, MÖ 8. yy); Omura 2008, 106, Lev. 44/1 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy); Ergürer 2016, 469, 54/518 (Niğde/Kınık Höyük, MÖ 8.-6. yy); Sivas 2018, 171-172, 202, Lev. 44/4 (Eskişehir/Tepecik, Phryg).

Tarih: MÖ 8. yy

6. Midas Kale; Krater 6, ağız parçası (Fig. 3.6)

Y: 4,1 cm; AÇ: 31 cm

HR: 10 YR gray 5/1; AR: 7,5 YR gray 6/1

Gri renk hamuru; kalın taşçık, kum, kireç, kuvars ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 127, Lev. 21/8 (Yazılıkaya/Midas Kale, F4 Alanı); Sams 1994, 228, Lev. 34/306 (Gordion, Megaron 7-8, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 33, Lev. 6/45 (Boğazköy/ Büyükkaya, MÖ 9. yy); Sarı 2017, 502, Lev. 6/9 (Eskişehir/Aktepe).

Tarih: MÖ 9.-8. yy

Dinoslar

7. Midas Kale; Dinos 1, ağız parçası (Fig. 3.7)

Y: 16,2 cm; AÇ: 36 cm

HR: 5 YR dark gray 4/1; AR: 2,5 YR light reddish gray 7/1

Koyu gri renk hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı açık kırmızımsı gri renk, dış yüzeyi aşınmış. İyi perdahlı.

Benzerleri: Özgüç 1982, 63, Lev. M/17 (Maşat Höyük, MÖ 6. yy); Polat 1996, 23, Lev. 21/86 (Daskyleion); Genz 2004, 77, Lev. 69/2 (Boğazköy/Büyükkale, 9.-7. yy); Omura 2008, 106, Lev. 35/4 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 9.-7. yy.

8. Midas Kale; Dinos 2, ağız parçası (Fig. 3.8)

Y: 3,8 cm; AÇ: 25 cm

HR: 2,5 YR reddish gray 6/1; AR: 2,5 YR dark reddish gray 4/1

Kırmızımsı gri renk hamuru; iri taşçık, kireç ve ince gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı kırmızımsı gri renk. İyi perdahlı. Dudak kısmı aşınmış.

Benzerleri: Haspels 1951, 131, Lev. 21/3 (Yazılıkaya/Midas Kale, P3 Alanı); Sams 1994, 212, Lev. 48/136, (Gordion EPBV, MÖ 8. yy); Summers 1994, 243, Lev. 23.3/10 (Niğde/Büyük Bezirci Höyük MÖ 8.-7. yy); Bossert 2000, 54, Lev. 32/300 (Boğazköy/Büyükkale I, MÖ 7. yy); Omura 2008, 106, Lev. 36/3 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 8. yy.

Pithoslar

9. Midas Kale; Pithos 1, ağız parçası (Fig. 3.9)

Y: 3,5 cm; AÇ: 35 cm

HR: 5 YR reddish yellow 6/6; AR: 2,5 YR reddish gray 6/1

Kırmızımsı sarı renk hamuru; ince taşçık, kireç ve bol gümüş mika katkılı, orta pişmiş. Astarı kırmızımsı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 131, Pl. 21/5 (Yazılıkaya/Midas Kale, U1 Alanı); Bossert 2000, 132, Lev. 97/1123 (Boğazköy/Büyükkale I, MÖ

7. yy); Genz 2004, 57, Lev. 15/1 (Boğazköy/ Büyükkaya, MÖ 9.-7. yy); Ergürer 2016, 472, Lev. 56/536 (Niğde/Kınık Höyük, MÖ 6.-4. yy); Sivas 2018, 200, Lev. 42/5 (Eskişehir/Zey Kale).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

10. Midas Kale; Pithos 2, ağız parçası (Fig. 3.10)

Y: 6,6 cm; AÇ: 28 cm

HR: 7,5 YR reddish yellow 7/6; AR: 7,5 YR pinkish gray 7/2

Kırmızımsı sarı renk hamuru; ince taşçık, kum ve kireç katkılı, kötü pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 131, Lev. 21/7 (Yazılıkaya/Midas Kale, P2 Alanı); Bossert 2000, 132, Lev. 97/1123 (Boğazköy/Büyükkale I, MÖ 7. yy); Genz 2004, 57, Lev. 15/1 (Boğazköy/ Büyükkaya, MÖ 9.-7. yy); Ergürer 2016, 472, Lev. 56/536 (Niğde/Kınık Höyük, MÖ 6.-4. yy); Sivas 2018, 201, Lev. 43/6 (Eskişehir/Tepecik).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

Amphoralar

11. Midas Kale; Amphora 1, ağız parçası (Fig. 3.11)

Y: 3,3 cm; AÇ: 16 cm

HR: 2,5 YR reddish gray 5/1; AR: 5 YR pinkish gray 6/2

Kırmızımsı gri renk hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı pembemsi gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 21/14 (Yazılıkaya, P4 Alanı, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 30, Lev. 102/29 (Boğazköy/Büyükkale I, MÖ 7. yy); Omura 2008, 106, Lev. 47/9 (Kırşehir/ Yassihöyük MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

12. Midas Kale; Amphora 2, ağız parçası (Fig. 3.12)

Y: 2,9 cm; AÇ: 15 cm

HR 5 YR gray 5/1; AR 5 YR dark gray 4/1

Gri renk hamuru; iri taşçık, kum ve bol gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı koyu gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 124, Lev. 12 /d (Yazılıkaya, B2 Alanı MÖ 8 yy); Bossert 2000, 29, Lev. 4/24 (Boğazköy)

Tarih: MÖ 8. yy

Çömlekler

13. Midas Kale; Çömlek 1, ağız parçası (Fig. 4.13)

Y: 14 cm; AÇ: 23 cm

HR: 10 YR grayish brown 5/2; AR: 10 YR very dark gray 3/1

Grimsi kahverengi hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve bol ince gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı çok koyu gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 23/1, 3 (Yazılıkaya, P3 Alanı MÖ 8. yy); Bossert 2000, 94, Lev. 54/572 (Boğazköy/Büyükkale II, MÖ 8. yy); Genz 2004, 56, Lev. 13/6 (Boğazköy/Büyükkaya, MÖ 9.-6. yy); Omura 2008, 106, Lev. 38/5 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy); Yılmaz 2015, 431, Lev. 69/2 (Samsun/Vezirköprü-Oymaağaç Höyük, MÖ 9.-5. yy).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

14. Midas Kale; Çömlek 2, ağız parçası (Fig. 4.14)

Y: 11, 4 cm; AÇ: 24 cm

HR: 7,5 YR gray 5/1; AR: 10 YR dark gray 4/1

Gri renk hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı koyu gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 132, Lev. 23/1, 3 (Yazılıkaya P3 Alanı); Bossert 2000, 94, Lev. 54/573 (Boğazköy /Büyükkale II, MÖ 8. yy); Genz 2004, 56, Lev. 12/7-9 (Boğazköy/Büyükkaya MÖ 9.-6. yy); Omura 2008, 106, Lev. 38/8 (Kırşehir/ Yassihöyük, MÖ 7. yy); Yılmaz 2015, 407, Lev. 57/6 (Samsun/Vezirköprü-Oymaağaç Höyük, MÖ 7.-6. yy); Ergürer 2016, 472, Lev. 44/423 (Niğde/ Kınık Höyük, MÖ 8.-6. yy).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

15. Midas Kale; Çömlek 3, ağız parçası (Fig. 4.15)

Y: 7,7 cm; AÇ: 18 cm

HR: 5 YR gray 6/1; AR: 5 YR gray 6/1

Gri renk hamuru; iri taşçık ve ince gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Sams 1994, 204, Lev. 31/49 (Gordion EPB III, MÖ 10.-9. yy); Bossert 2000, 92, Lev.122/530 (Boğazköy/Büyükale I, MÖ 7. yy); Toteva 2007, 99, Lev. 9/78 (Gordion MÖ 9.-8. yy); Sarı 2017, 501, Lev. 6/7 (Eskişehir/Aktepe EDÇ).

Tarih: MÖ 9-8. yy

16. Midas Kale; Çömlek 4, ağız parçası (Fig. 4.16)

Y: 5,6 cm; AÇ: 13 cm

HR: 7,5 YR brown 4/4; AR: 10 YR grayish brown 5/2

Kahverengi hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı grimsi kahverengi, dış yüzeyi aşınmış. İyi perdahlı.

Benzerleri: Kohler 1995, 137, Lev. 54/I- a (Gordion, Tümülüs S-1, MÖ 7. yy); Omura 2008, 106, Lev. 33/1 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 8-7. yy

17. Midas Kale; Çömlek 5, ağız parçası (Fig. 4.17)

Y: 5,6 cm; AÇ: 19 cm

HR: 7,5 YR very dark gray 3/1; AR: 10 YR very dark gray 3/1

Çok koyu gri renk hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve ince gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı çok koyu gri renk. İyi perdahlı. Dış yüzeyde kulp yeri kırık ve eksik.

Benzerleri: Omura 2006, 31, Fig. 51 (Kırşehir/Kaman-Kalehöyük MÖ 7. yy) Toteva 2007, 101, Lev. 9/85 (Gordion); Omura 2008, 106, Lev. 35/3 (Kırşehir/Yassihöyük MÖ 8. yy); Sivas 2018, 171-172, 201, Lev. 43/5 (Eskişehir/Tepecik, Phryg); Kızıltepe-Bilgin, 2018, 139, Lev. 20/158 (Afyonkarahisar/Sıram-Topraktepe, MÖ 8. yy).

Tarih: 8. yy

18. Midas Kale; Çömlek 6, ağız parçası (Fig. 4.18)

Y: 3,4 cm; AÇ: 24 cm

HR: 10 YR very pale brown 7/3; AR: 10 YR very pale brown 7/3

Çok soluk kahverengi hamuru; ince taşçık, kireç, saman ve ince mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı çok soluk kahverengi. İyi perdahlı.

Benzerleri: Henrickson 1994, 106-107, Lev.

10.4/g. (Gordion, MÖ 9-8 yy); Kohler 1995, 137, Lev. 54/I-i (Gordion, Tümülüs S-1, MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 9.-7. yy

Kâseler

19. Midas Kale; Kâse 1, ağız parçası (Fig. 4.19)

Y: 3cm; AÇ: 30 cm

HR: 10 YR gray 5/1; AR: 10 YR dark gray 4/1

Gri renk hamuru; ince taşçık, kum ve çok ince gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı koyu gri renk. İyi perdahlı

Benzerleri: Haspels 1951, 135, Lev. 28/5

(Yazılıkaya); Bossert 2000, 110, Lev. 70/789; Kohler 1995, 27, Lev. 12/G (Gordion, Tümülüs C, MÖ 6. yy); (Boğazköy/Büyükale II, MÖ 8. yy) Omura 2008, 106, Lev. 24/3 (Kırşehir/Yassihöyük, MÖ 7. yy); Çakalgöz 2011, 133, Lev. 12/1 (Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy) Kızıltepe-Bilgin, 2018, 112, Lev. 5/33 (Afyonkarahisar- Sinanpaşa İlçesi-Küçükhöyük, MÖ 8.-6. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

20. Midas Kale; Kâse 2, ağız parçası (Fig. 4.20)

Y: 5,5 cm; AÇ: 24 cm

HR: 7,5 YR brown 5/3; AR: 10 YR gray 5/1

Kahverengi hamuru; iri taşçık, kum ve kireç katkılı, kötü pişmiş. Astarı gri renk, iç yüzeyi kalker kaplı. İyi perdahlı.

Benzerleri: Bossert 2000, 110, Lev. 70/801

(Boğazköy/Büyükale IIB, MÖ 8. yy); Omura 2008, 106, Lev. 25/2 (Kırşehir/Yassihöyük MÖ 7. yy); Çakalgöz 2011, 129, Lev. 10/2 Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy); Sivas 2018, 171-172, 201, Lev. 43/2 (Eskişehir/Tepecik, Phryg).

Tarih: MÖ 8. yy

21. Midas Kale; Kâse 3, ağız parçası (Fig. 4.21)

Y: 4 cm; AÇ: 22 cm;

H: 7,5 YR light brown 5/3; AR: 5 YR dark gray 4/1

Açık kahverengi hamuru; ince taşçık, kireç ve çok ince gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı koyu gri renk, iç ve dış yüzeyde astarı sabunsu. İyi perdahlı.

Benzerleri: Çakalgöz 2011, 135, Lev. 13/2

(Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy); Sivas 2018, 171-172, 199, Lev. 41/1 (Eskişehir/Zey Kale, Phryg).

Tarih: MÖ 8. yy

22. Midas Kale; Kâse 4, ağız parçası (Fig. 4.22)

Y: 3,3 cm; AÇ: 19 cm

HR: 5 YR gray 5/1; AR: 5 YR gray 5/1

Gri renk hamuru, ince taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, orta pişmiş. Astarı koyu gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 137, Lev. 30/b. 10-11 (Yazılıkaya/Midas Kale); Çakalgöz 2011, 142, Lev. 18/4 (Seyitömer Höyük MÖ 7. yy); Ergürer 2018, 70, Lev. 9/i (Karaman/Gövezli Tepesi Höyük, MÖ 7-5. yy)

Tarih: MÖ 8.yy

23. Midas Kale; Kâse 5, ağız parçası (Fig. 4.23)

Y: 5,8 cm; AÇ: 17 cm

HR 5 YR dark reddish gray 4/2; AR 5 YR dark gray 4/1

Koyu kırmızımsı gri renk hamuru; ince taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı koyu gri renk İyi perdahlı.

Benzerleri: Sams 1994, 202, Lev. 16/19 (Gordion, EPB IIb, MÖ 10.-9. yy); Bossert 2000, 110, Lev. 70/790 (Boğazköy/Büyükale MÖ 8. yy); Çakalgöz 2011, 134, Lev. 12/8 (Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 9-8. yy

24. Midas Kale; Kâse 6, ağız parçası (Fig. 4.24)

Y: 5,6 cm; AÇ: 14 cm

HR: 7,5 YR pinkish gray 6/2; AR: 7,5 YR pinkish gray 7/2

Pembemsi gri renk hamuru; orta boy taşçık, kireç, saman ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı pembemsi gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 135, Lev. 28/9 (Yazılıkaya/Midas Kale); Bossert 2000, 112, Lev. 74/861 (Boğazköy/Büyükale Ia, MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

25. Midas Kale; Kâse 7, ağız parçası (Fig. 4.25)

Y: 4,3 cm; AÇ: 23 cm

HR: 2,5 YR dark reddish gray 4/1; AR: 5 YR pinkish gray 6/2

Koyu kırmızımsı gri renk hamuru; ince taşçık, kum, kireç, kuvars ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı pembemsi gri renk. İyi perdahlı. Benzerleri: Sams 1994, 242, Lev. 15/481 (Gordion, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

26. Midas Kale; Kâse 8, ağız parçası (Fig. 4.26)

Y: 3,4 cm; AÇ: 17 cm

HR: 7,5 YR brown 4/2; AR: 5 YR dark gray 4/1

Kahverengi hamuru; iri taşçık, kum ve kireç katkılı, iyi pişmiş. Astarı koyu gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Bossert 2000, 116, Lev. 82/974 (Boğazköy/Büyükale, MÖ 8. yy) Omura 2008, 106, Lev. 29/8 (Kırşehir/Yassıhöyük, MÖ 8. yy); Çakalgöz 2011, 146, Lev. 20/8 (Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

Sürahiler

27. Midas Kale; Sürahi 1, ağız parçası (Fig. 5.27)

Y: 6,3 cm; AÇ: 8 cm

HR: 10 YR dark gray 4/1; AR: 10 YR gray 6/1

Koyu gri renk hamuru; ince taşçık, kireç ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 133, Lev. 25/3 (Yazılıkaya/Midas Kale, B2 Alanı); Genz 2004, 75-76, Lev. 64/4 (Boğazköy/Büyükale, MÖ 8.-6. yy);

Tarih: MÖ 8. yy

28. Midas Kale; Sürahi 2, ağız parçası (Fig. 5.28)

Y: 5,3 cm; AÇ: 6 cm

HR: 5 YR gray 6/1; AR: 2,5 YR reddish gray 6/1

Gri renk hamuru, iri taşçık, kum ve ince mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı kırmızımsı gri renk, dış yüzeyi aşınmış. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 133, Lev. 25/ 3-5 (Yazılıkaya/Midas Kale, B2-C2 Alanı); Genz 2004, 63, Lev. 30/1 (Boğazköy/Büyükale, MÖ

9.- 8. yy); Omura 2008, 106, Lev. 46/8 (Kırşehir/ Yassıhöyük MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

29. Midas Kale; Sürahi 3, ağız parçası (Fig. 5.29)

Y: 3,3 cm

HR: 7,5 YR gray 5/1; AR: 7,5 YR gray 5/1

Gri renk hamuru; iri taşçık, kireç ve bol ince mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 124, Lev. 24/5 (Yazılıkaya, P3 Alanı); Sams 1994, 210, Lev. 26/123; 204, Lev. 26/48 (Gordion MÖ 9.-8. yy); Henrickson 1994, 111-112, Lev. 10.7/c. (Gordion, MÖ 9.-6. yy); Bossert 2000, 73, Lev. 40/382 (Boğazköy/Büyükale, MÖ 8. yy); Genz, 2004, 74, Lev. 60/7 (Boğazköy/Büyükale, MÖ 9.-6. yy); Çakalgöz 2011, 156, Lev. 29/1 (Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 9.-8. yy

Maşrapalar

30. Midas Kale; Maşrapa 1, ağız parçası (Fig. 5.30)

Y: 9,4 cm; AÇ: 8,7 cm

HR: 2,5 YR dark reddish gray 3/1; AR: 2,5 YR reddish gray 5/1

Koyu kırmızımsı gri hamuru, mika ve kireç katkılı, iyi pişmiş. Astarı kırmızımsı gri renk. Ağız kısmında kırık ve eksik parçalar bulunmakta. Dış yüzeyde yoğun kireç tabakası.

Körte–Körte 1904, 65, Res. 39/30 (Gordion, Tümülüs III); Benzerleri: Haspels, 1951, 124, Lev. 13/e; 125, Lev. 14/d (Yazılıkaya/Midas Kale, MÖ 8. yy); Sams 1994, 278, Lev. 101/838 (Gordion, Megaron 4, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 91, Lev. 47/481 (Boğazköy/Büyükale II, MÖ 8. yy); Çakalgöz 2011, 183, Lev. 63/1 (Seyitömer Höyük, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

31. Midas Kale; Maşrapa 2, ağız parçası (Fig. 5.31)

Y: 3,3 cm; AÇ: 12 cm

HR: 7,5 YR dark gray 4/1; AR: 7,5 YR brown 5/2

Koyu gri renk hamuru, iri taşçık, kum, kireç,

kuvars ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı kahverengi. İyi perdahlı.

Benzerleri: Haspels 1951, 124, Lev. 13/e (Yazılıkaya/Midas Kale, P4 Alanı); Omura 2006, 30, fig. 50 (Kırşehir/Kaman-Kalehöyük MÖ 7. yy) Bossert 2000, 90, Lev. 47/491 (Boğazköy/Büyükale I a, MÖ 7. yy).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

32. Midas Kale; Maşrapa 3, ağız parçası (Fig. 5.32)

Y: 4 cm; AÇ: 12cm

HR 10 YR dark gray 4/1; AR 10 YR gray 5/1

Koyu gri gri hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı gri renk. İyi perdahlı.

Benzerleri: Körte–Körte 1904, 65, Res. 39/30 (Gordion, Tümülüs III); Omura 1988, 365, Lev. 8/7. (Kırşehir/Kaman-Kalehöyük MÖ 7. yy) Bossert 2000, 91, Lev. 47/497 (Boğazköy/Büyükale MÖ 8.-6. yy).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

Bezemeli Gövde Parçaları

33. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 1 (Fig. 5.33)

Y: 6,1 cm

HR: 7,5 brown 5/2; AR: (dış) 10 YR light brownish gray 6/2, (iç)10 YR bale brown 6/3

Kahverengi hamuru; iri taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, kötü pişmiş. Astarı dış yüzeyde açık kahverengimsi gri, iç yüzeyde soluk kahverengi. İyi perdahlı, Dış yüzeyde; yatay ve paralel ince çizgi bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 142, Lev. 34/a. 12 (Yazılıkaya/Midas Kale, P3 Alanı, MÖ 8. yy); Sams, 1994, 235, Lev. 153/405 (Gordion Megaron 4, MÖ 8. yy); Bossert 2000, 141, Lev. 141/1304 (Boğazköy/Büyükale MÖ 8.-7. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

34. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 2 (Fig. 5.34)

Y: 5,2 cm

HR: 2,5 Y very dark gray 3/1; AR: (dış) 10 YR

light brownish gray 6/2, (iç)10 YR dark gray 4/1

Çok koyu gri renk hamuru; ince taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı dış yüzeyde açık kahverengimsi gri, iç yüzeyde koyu gri renk. Sıkı dokulu. İyi perdahlı. Dış yüzeyde kazıma biçimde birbirine paralel çizgi (ağ motif).

Benzerleri: Haspels 1951, 143, Lev. 34/a. 13 (Yazılıkaya/Midas Kale, U3 Alanı MÖ 8.-7.yy).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

35. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 3 (Fig. 5.35)

Y: 2,6 cm

HR: 10 YR light brownish gray 6/2; AR: 10 YR light brownish gray 6/2

Açık kahverengimsi gri renk hamuru; ince taşçık, kum ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı kahverengimsi gri renk. İyi perdahlı. Dış yüzeyde üstte birbirine paralel kazıma, ortada ağ motifine benzer kazıma bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 143, Lev. 34/a. 13 (Yazılıkaya/Midas Kale, U3 Alanı MÖ 8.-7.yy).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

36. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 4 (Fig. 5.36)

Y: 5,3 cm

HR: 5 YR dark gray 4/1; AR: 5 YR very dark gray 3/1

Koyu gri renk hamuru; ince taşçık, kireç ve bol ince gümüş mika katkılı, orta pişmiş. Astarı çok koyu gri renk. İyi perdahlı. Dış yüzeyde üst kısımda yatay, şerit biçimde çıkıntı kabartma, alt kısımda ise yatay oluk bezeme. Ortada “V” şeklinde kazıma bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 142-143, Lev. 34/ a-7; b 9-10 (Yazılıkaya/Midas Kale U2 Alanı MÖ 8.-7. yy); Bossert 2000, 141, Lev. 141/1304 (Boğazköy/ Büyükkale MÖ 8.-6. yy).

Tarih: MÖ 8. yy

37. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 5 (Fig. 5. 37)

Y: 2,7 cm

HR: 10 YR very pale brown 7/3; AR: (dış) 2,5 YR

pale yellow 7/4, (iç) 10 YR gray 6/1 (yer yer)

Çok soluk kahverengi hamuru; ince kum ve çok ince gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı dış yüzeyde soluk sarı, iç yüzeyde ise gri renk. Sıkı dokulu. İyi perdahlı. Dış yüzeyde yatay biçimde kare paneller içine “X” şeklinde kabartma bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 140, Lev. 33/a. 10-13 (Yazılıkaya/Midas Kale U1-P3 Alanı MÖ 8.-7. yy); Çakalgöz 2011, 267, Lev. 146/1 (Yazılıkaya/ Midas Kale).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

38. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 6 (Fig. 5.38)

Y: 4,7 cm

HR: 5 YR reddish yellow 6/8; AR: 2,5 YR light red 6/6, Bezeme renk 5 YR dark reddish gray 4/2

Kırmızimsı sarı renk hamuru; ince taşçık, kum, kireç ve gümüş mika katkılı, iyi pişmiş. Astarı açık kırmızı renk, sıkı dokulu. İyi perdahlı. Dış yüzeyde yarım daire biçiminde üçü ince biri kalın olmak üzere koyu kırmızimsı gri renk boya bezeme. İç yüzeyde ise üç sıra halinde daire boya bezeme, dikey kısa çizgiler daha ince yapılmış üç sıra yarım daire biçiminde boya bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 119, Lev. 7/e. 5 (Yazılıkaya/Midas Kale, B5 Alanı MÖ 8.-7. yy); Henrickson 1994, 111-112, Lev. 10.8/1 (Gordion, MÖ 9.-6. yy).

Tarih: MÖ 8.-6. yy

39. Midas Kale; Bezemeli Gövde Parçası 7 (Fig. 5.39)

Y: 2,5 cm

HR: 2,5 YR light red 6/8; AR: (dış)10 YR light brownish 6/2, (iç) 2,5 YR light red 6/8

Açık kırmızı renk hamuru; ince taşçık, kireç ve bol altın renkte mika katkılı, orta pişmiş. Astarı dış yüzeyde açık kahverengi, iç yüzeyde ise açık kırmızı renk. Dış yüzeyde yatay biçimde yan yana üç adet kabartma yuvarlak bezeme.

Benzerleri: Haspels 1951, 138, Lev. 31/b. 8 (Yazılıkaya/Midas P3 Alanı MÖ 8.-7. yy); Sams 1994, 288, Lev. 121/920 (Gordion, MÖ 8. yy).

Tarih: MÖ 8.-7. yy

Bibliyografya ve Kısaltmalar

Antik Kaynaklar

- Herodotos Herodotus (çev. A. D. Godley), ed. P. E. Legrand – W. G. Waddell – A. B. Lloyd, The Loeb Classical, Londra: Harvard University Press (1996).
- Plinius Naturalis Historia (çev. H. Rackham), ed. T. E. Page – E. Capps – W. H. D. Rouse –L. A. Post – E. H. Warmington),The Loeb Classical Library Londra, William Heinemann Ltd. (1961).
- Strabon The Geography XII-XIII-XIV (çev. H. L. Jones), ed. T. E. Page – E. Capps – W. H. D. Rouse), The Loeb Classical Library Londra, William Heinemann Ltd. (1961).

Modern Kaynaklar

- Amxy 1958 Amxy, D. A., “The Attic Stelai, Part III, Vases and Other Containers”, *Hesperia* 27, 164-310.
- Arık 1994 Arık, R. O., “Anadolu’nun En Garp Eti İstasyonu Karaoğlan Höyüğü”, *Belleten* III/ 9, 27-60.
- Barnett 1967 Barnett, R. D., *Phrygia and The Peoples of Anatolia in The Iron Age*, CAH II, XXX, London, 1-33.
- Barth 1860 Barth, H., *Reise von Trebezunt: ein Durch die Nördliche Hälfte Klein-Asiens nach Scutari im Herbst 1858. Mit einer Karte von A. Petermann*, Gotha, Justus Perthes, 91-92.
- Bossert 2000 Bossert, E. M., *Die Keramik Phrygischer Zeit von Boğazköy: Funde aus den Grabungskampagnen 1906, 1907, 1911, 1912, 1931-1939 und 1952-1960*, Mainz am Rhein.
- Carrington 1977 Carrington, P., “The Heroic Age of Phrygia in Ancient Literature and Art”, *AS* 27, 117-126.
- Chaput 1941 Chaput, E., *Phrygie, Exploration Archeologique I, Geologie et Geographie Physique*, Paris.
- Cook 1997 Cook, R. M., *Greek Painted Pottery*, New York.
- Çakalgöz 2011 Çakalgöz, S., *Seyitömer Höyüğü Kazıları Işığında Eskişehir, Afyon, Kütahya Çevresinde Bulunan Frig Keramiği*, Dokuz Eylül Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir.
- Çambel 1948 Çambel, H., “Frikya’da Midas Şehri Yakınında Bulunan Prehistorik Mezar”, *TTK* IV, 228-229.
- de Laborde 1938 L. de Laborde, *Voyage de l’Asie Mineure par Mrs. Alexandere de Laborde, Becker, Hall et Leon de Laborde*, Paris.
- Delemen – Kepçe 2009 Delemen, İ. – S. Ç. Kepçe, *Yunan ve Roma Kap Formları Sözlüğü*, İstanbul.
- Dolunay 1995 Dolunay, N., “Türk Tarih Kurumu Adına Yapılan ÇankırıKapı Hafriyatı”, *Belleten* V/19, 261-275.

- Durgu 2013 Durgu, F., Seyitömer Höyük MÖ I. Bin Gri Monokrom Seramikleri. Dumlupınar Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.
- Ergürer 2016 Ergürer, H., Niğde Kınık Höyük Demir Çağı Seramikleri, Atatürk Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Erzurum.
- Ergürer 2018 Ergürer, H., “Gövezli Tepesi Höyük Demir Çağı Seramikleri”, TÜBAR 22, 63-93.
- Erikan 2019 Erikan, F., “Yeni Buluntularla Yazılıkaya/Midas Vadisinde Yontmataş Buluntulara Dair İlk Gözlemler”, Arkeoloji Dergisi XXIV, Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Yayınları, 23-34.
- Forbes 1911 Forbes, W. T. M., “A Geological Route through Central Asia Minor: from Afium Kara Hissar via Sivri Hissar Angora, Sungurlu, and the Malya Tchöl to Caesarea”, The Journal of Geology 19/1, 61-82.
- Gabriel 1948 Gabriel, A., “Frikya’da Midas Şehri Kazıları”, TTK IV, 225-227.
- Gabriel 1952 Gabriel, A., Phrygie, Exploration Archéologique II, la Cite de Midas Topographie, Le Site et les Faille, Paris.
- Gabriel 1965 Gabriel, A., Pyrygie, Exploration Archéologique, Tome IV La Cite de Midas Architecture, Paris.
- Genz 2004 Genz, H., Büyükkaya, I. Die Keramik der Eisenzeit. Funde aus den Grabungskampagnen, Mainz am Rhein.
- Grave v.d. 2012 Grave, P.–L. Kealhofer–B. Marsh–T. Sivas–H. Sivas, “Reconstructing Iron Age Community Dynamics in Eskişehir Province, Central Turkey”, Journal of Archaeological Method Theory 19, 377-406.
- Haspels 1943 Haspels, C. H. E., “Frigya’da Midas’ın Şehrinde Yapılan Kazılar”, TTK III, 535-537.
- Haspels 1951 Haspels, C. H. E., Phrygie, Exploration Archeologique III, La Cite de Midas, Ceramique et Trouvailles Diverses, Paris.
- Haspels 1971 Haspels, C. H. E., The Highlands of Phrygia, Sites And Monuments, Vol. I-II, Princeton.
- Haspels 1981 Haspels, C. H. E., “Midas Şehri Kazısı”, Belleten XLV/2-178, 1-3.
- Henrickson 1994 Henrickson, R. C., “Continuity and Discontinuity in The Ceramic Tradition of Gordion During The Iron Age”, Anatolian Iron Ages 3 (ed. A. Çilingiroğlu – D. French), Ankara, 95-131.
- Henrickson 2005 Henrickson, R. C., “The Local Potter’s Craft at Phrygian Gordion”, The Archaeology of Midas and the Phrygians Recent Work at Gordion (ed. L. Kealhofer), Philadelphia, 124-135.
- Kanbur 2019 Kanbur, N., Yeni Araştırmalarla Yazılıkaya/Midas Vadisi Seramiklerinin Değerlendirilmesi, Anadolu Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Kızıltepe-Bilgin 2018 Kızıltepe-Bilgin, P., Afyonkarahisar Yüzey Araştırmaları Işığında İçbatı Anadolu’da Demir Çağı Seramiği, Pamukkale Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Denizli.
- Kohler 1995 Kohler, E. H., The Lesser Phrygian Tumuli. Part 1-The Inhumations. The Gordion Excavations (1950-1973) Final Reports, Vol. II (ed. G. K.

- Sams), Philadelphia.
- Kortanoğlu 2008 Kortanoğlu, R. E., Hellenistik ve Roma Dönemlerinde Dağlık Phrygia Bölgesi Kaya Mezarları, Eskişehir.
- Körte – Körte 1904 Körte, A. – G. Körte, Gordion: Ergebnisse der Ausgrabung im Jahre 1900, Berlin.
- Leake 1824 Leake, W. M., Journal of a Tour in Asia Minor: With Comparative Remarks on the Ancient and Modern Geography of That Country, London.
- Olshausen 1996 Olshausen, E., “Phryges, Phrygia”, Der Neue Pauly IX, 965-967.
- Omura 1988 Omura, S., “1987 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları”, KST X/I, 353-368.
- Omura 2006 Omura, S., “Preliminary Report on the 20th Excavation Season at Kaman- Kalehöyük (2005)”, AAS, XV, JIAA, 1-61.
- Omura 2008 Omura, M., “Archaeological Surveys at Yassihöyük”, AAS, XVII, JIAA, 97-169.
- Özçatal 1992 Özçatal, M. F., “Yazılıkaya, Uluçayır ve Karasakaltekte Kazı, Onarım ve Çevre Düzenleme Çalışmaları”, MKKS II, 209-232.
- Özçatal 1993 Özçatal, M. F., “Gerdekkaya ve Yazılıkaya’da 1991 Yılı Çalışmaları”, MKKS III, 419-439.
- Özgüç 1982 Özgüç, T., Maşat Höyük II, Boğazköy’ün Kuzeyinde Bir Hitit Merkezi, Ankara.
- Ökse 1999 Ökse, A. T., Önyasa Arkeolojisi Seramik Terimleri, İstanbul.
- Pehlivaner – Özçatal 1995 Pehlivaner, M. – M. F. Özçatal, “Han ve Yazılıkaya’da Temizlik Çalışmaları”, MKKS V, 67-91.
- Polat 1996 Polat, Y., Daskyleion’da Ele Geçen Gri Tek Renkli Seramiklerin Form Kataloğu, Ege Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Polat – Altan 2012 Polat, Y. – M. Altan, “Yazılıkaya-Midas Vadi’sinde Yer Alan Kalelerin Konumsal İlişkilerinin 2 ve 3 Boyutlu Modellenmesi”, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 12/1, 131-142.
- Radet 1895 Radet, M. G., “En Phrygie, Rapport Sur Une Mission Scientifique En Asie Mineure”, Nouvelles Archives Des Missions Scientifiques Et Litteraires VI, 425-594.
- Ramsay 1888 Ramsay, W. M., “A Study of Phrygian Art I”, JHS IX, 350-382.
- Sams 1994 Sams, G. K., The Gordion Excavation, 1950- 1973: Final Report, IV: The Early Phrygian Pottery, Philadelphia.
- Sarı 2017 Sarı, D., “Frigya’nın Doğusunda, Antik Germia ve Civarında Yer Alan Tunç ve Demir Çağı Yerleşimlerinden Toplanan Çanak Çömleğin Genel Bir Değerlendirilmesi”, ASOS Journal 42, 488- 508.
- Seeher 2000 Seeher, J., “Hattuşa/Boğazköy’ün Yerleşim Tarihine Yeni Katkılar: Büyükkaya Kazılarına Toplu Bir Bakış”, TÜBA-AR III, 15-34.
- Sivas 2018 Sivas, H., “Phrygian Occupation at The Village of Zey in The Sivrihisar Region Eskişehir”, Pessinus and Its Regional Setting Vol 1 (ed. G. R.

- Tsetsckhladze), Paris, 163-203.
- Sparkes 1962 Sparkes, B. A., "The Greek Kitchen", JHS 82, 121-137.
- Steuart 1842 Steuart, J. R., A Description of Some Ancient Monument With Inscriptions Still Existing in Lydia and Phrygia Several of Which are Supposed to be Tombs of the Early Kings, London.
- Summers 1994 Summers, G. D., "Grey Ware and The Eastern Limits of Phrygia", Anatolian Iron Ages 3 (ed. A. ilingiroğlu – D. French), Ankara, 241-252.
- Tamsü-Polat 2008 Tamsü-Polat, R., "Observations On The Phrygian Rock-Cut Altars", SOMA 2005 Proceedings of the IX Symposium on Mediterranean Archaeology, Chieti, 24-26 February 2005, Bar International Series Vol: 1739, England, , 439-445.
- Tamsü-Polat 2018 Tamsü-Polat, R., "Yazılıkaya/Midas Vadisi Akpara Kale Mezarları", OLBA XXVI, 261-283.
- Tamsü-Polat v.d. 2018 Tamsü-Polat, R. – Y. Polat – H. Sancaktar, M. B. Yürük, "Eskişehir İli Yazılıkaya/Midas Vadisi Yüzey Araştırması 2017", AST 36/3, 261-278.
- Tamsü-Polat – Polat 2018 R. Tamsü-Polat – Y. Polat, "Eskişehir İli Yazılıkaya/Midas Vadisi Araştırmaları", Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Haberler 44, 49-56.
- Tekocak –Yıldız 2015 Tekocak, M. – V. Yıldız, "Akşehir Nasreddin Hoca Arkeoloji ve Etnoğrafya Müzesi'nde Bulunan Bir Grup Pişmiş Toprak Vazo", Prof. Dr. Ömer Özyiğit'e Armağan (ed. . C. Atıla – E. Okan), İstanbul, 413-432.
- Teslenko 2009 Teslenko, I. B., "Vessels for wine-storage from archeological Complexes of the 14th-15th centuries in the Crimea", Actas del VIII Congreso Internacional de Cerámica Medieval, Ciudad Real TOMO II, 869-880.
- Texier 1839 Texier, C., Description de l'Asie Mineure, Faite Par Ordre da Gouvernement Français, De 1833a-1837, I, Paris.
- Toteva 2007 G. D. Toteva, Local Cultures of Late Achaemenid Anatolia, Minnesota.
- Tüfekçi-Sivas 1999 Tüfekçi-Sivas, T., Eskişehir – Afyonkarahisar – Kütahya İl sınırları İçindeki Phryg Kaya Anıtları, Eskişehir.
- Tüfekçi-Sivas 2003 Tüfekçi-Sivas, T., "Eskişehir, Kütahya, Afyonkarahisar İlleri 2001 Yılı Yüzey Araştırması", AST 20/II, 285-298.
- Tüfekçi-Sivas – Sivas 2003 Tüfekçi-Sivas, T. – H. Sivas, "Eskişehir, Kütahya, Afyonkarahisar İlleri Yüzey Araştırması, Arkeolojik Envanter Raporu", TÜBA- TÜKSEK 1, 2-32.
- Tüfekçi-Sivas 2012 Tüfekçi-Sivas, T., "Frig Vadileri ve Kutsal Yazılıkaya-Midas Kenti", Frigler, Midas'ın Ülkesinde, Anıtların Gölgesinde (ed. T. T. Sivas – H. Sivas), İstanbul, 112-159.
- Voigt 2012 Voigt, M. M., "The Unfinished Project of the Gordion Early Phrygian Destruction Level", The Archaeology of Phrygian Gordion, Royal City of Midas (ed. C. Brian Rose), Philadelphia, , 67-300.

- von Diest 1898 von Diest, W., Von Tilsit nach Angora. Forschungsreise zweier preufsischen Staboffiziere im Frühjahr 1896, Gotha.
- von Reber 1897 von Reber, F., “Die Phrygischen Felsendenkmäler: Untersuchungen über Stil und Entstehungszeit,” Abh bayer. A. fad., Hist. Classe, 21, Verlag der k. Akademie, 1897, 531-598.
- Yılmaz 2015 Yılmaz, M. A., Vezirköprü/Oymaağaç Höyük Demir Çağı Seramikleri, Atatürk Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Erzurum.

Fig. 1 Midas Vadisini gsteren harita (www.mapmart.com uygulama).

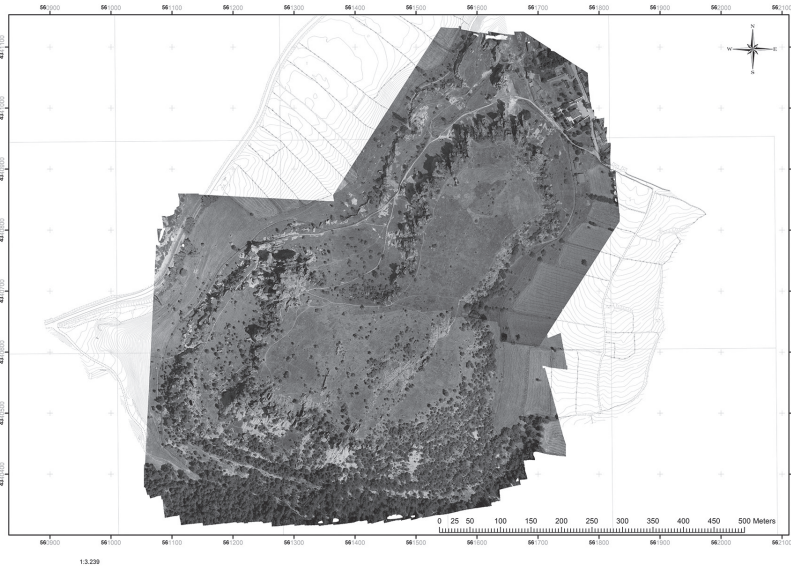

Fig. 2 Midas Kale ortofoto gdrntüsü (Yazlıkaya/Midas Vadisi Yzey Araştırması Arşivi).

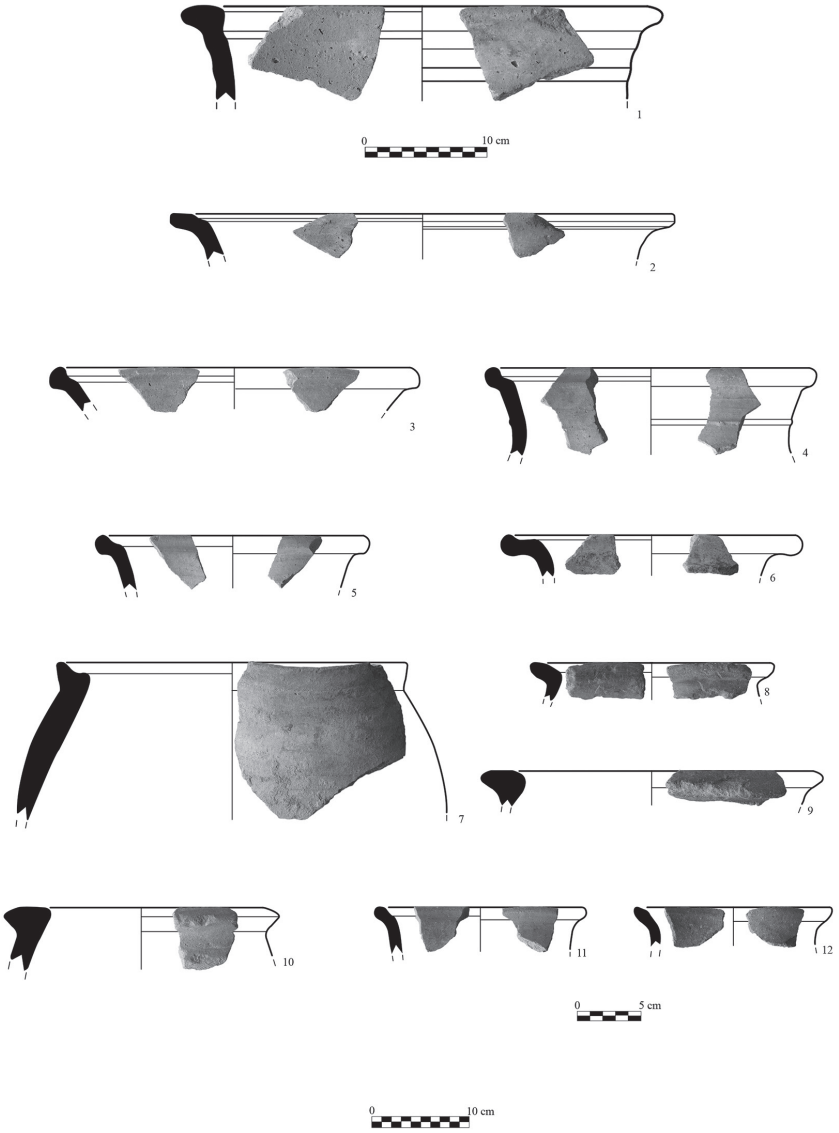

Fig. 3 Kraterler 1-6, Dinolar 7-8, Pithoslar 9-10, Amphoralar 11-12.

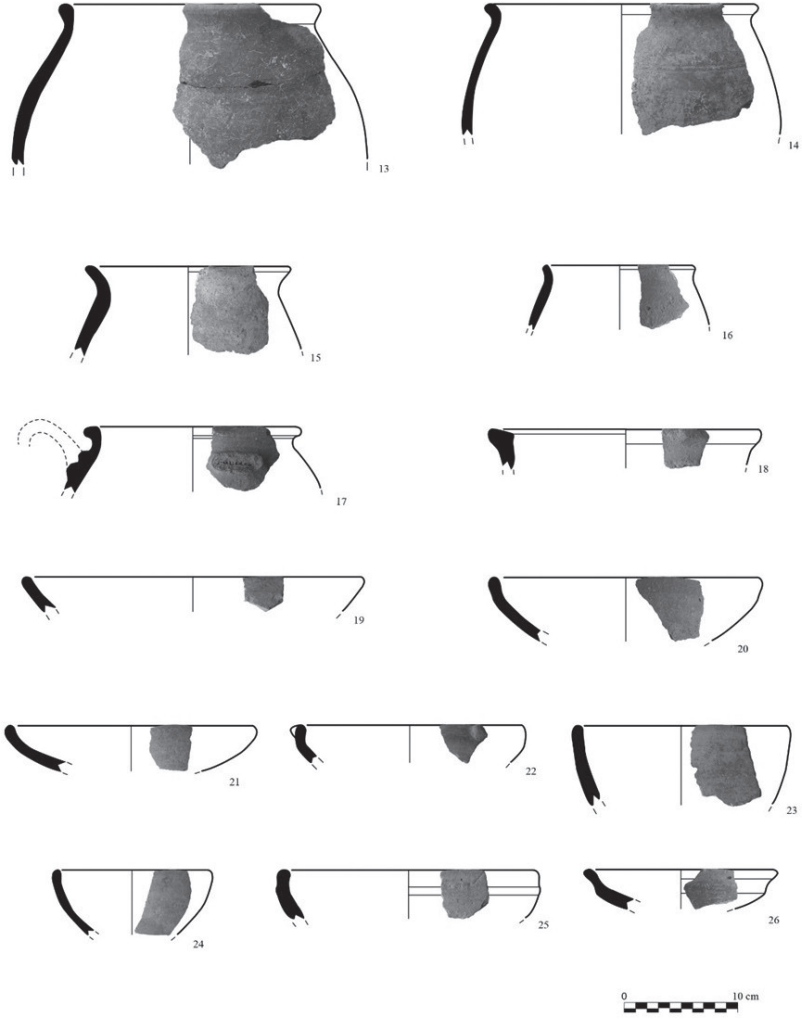

Fig. 4 ömlekler 13-18, Kâseler 19-26.

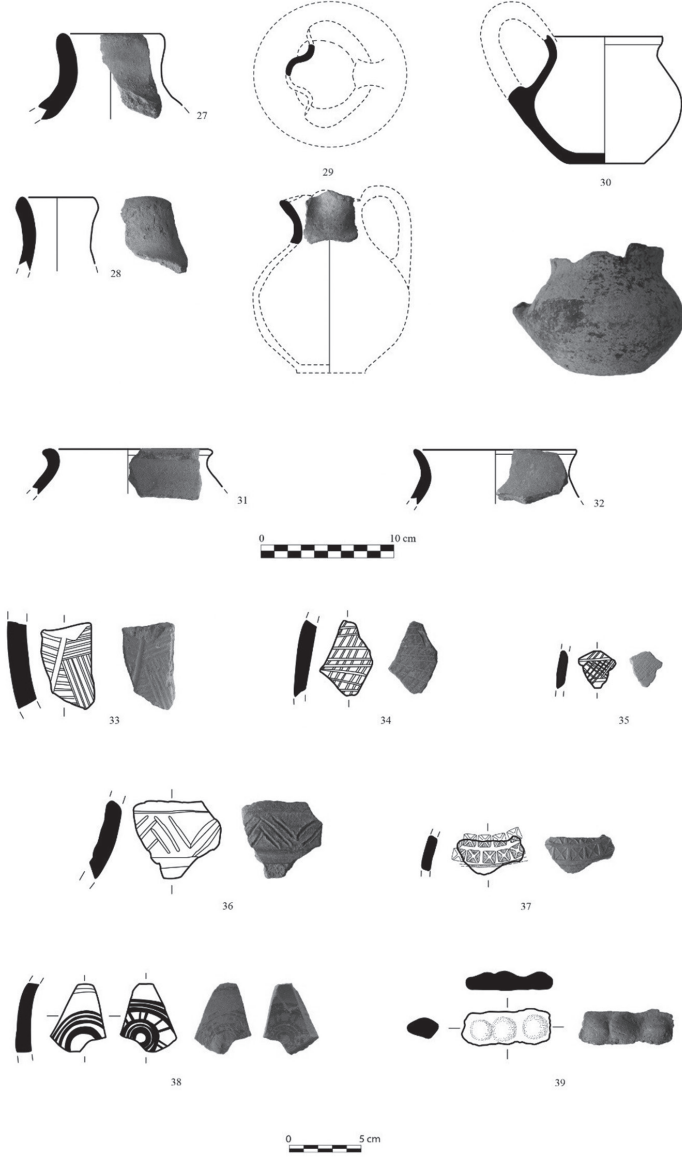

Fig. 5 Sürahiler 27-29, Maşrapalar 30-32, Bezemeli Gövde Parçaları 33-39.

FORMLAR	YÜZYILLAR							
	MÖ 9. yy		MÖ 8. yy		MÖ 7. yy		MÖ 6. yy	
Krater								
Dinos								
Pithos								
Amphora								
Çömlek								
Kâse								
Sûrahi								
Maşrapa								

Fig. 6 Midas Kale'de bulunan seramik formlarını gösteren tablo.

